ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ

Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΣΥΣΚΕΨΗ

" ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ"

(ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ)

ΓΙΩΡΓΟΥ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

'Η ἱστορία τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος εἶναι ἡ καταγραφή τῶν βημάτων τῆς ἐργατικῆς τάξης στήν ἐπική πορεία της πρός τά ἐμπρός. Εἶναι ταυτόχρονα ἀπεικόνιση τῶν ἀγώνων της, τῶν ἐπιτυχιῶν καί τῶν ἀποτυχιῶν της, ὅλων τῶν προβλημάτων πού ἀντιμετώπισε στά πλαίσια τῆς ἀσταμάτητης προσπάθειας γιά ὀργανωτική ὁλοκλήρωση καί κοινωνική ἀπελευθέρωση.

Τό 1918 χρονιά πού οἱ ἰσχυροί τῆς Εὐρώπης ἔχουν ἀποφασίσει τό διαμελισμό τῆς 'Οθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας μέ τίς γνωστές γιά τήν 'Ελλάδα συνέπειες, ὅλα δείχνουν πῶς ἔχουν ὡριμάσει οἱ συνθῆκες γιά μιά Πανελλήνια 'Εργατική "Ενωση." Υστερα ἀπό πρωτοβουλία τῶν 'Εργατικῶν Κέντρων Πειραιᾶ, Βόλου, 'Αθήνας καί Θεσσαλονίκης πραγματοποιεῖται στήν 'Αθήνα συνδικαλιστική συνδιάσκεψη πού ἔχει σάν ἀντικείμενο τήν ἵδρυση Γενικῆς Συνομοσπονδίας.

'Ιδρύονται ταυτόχρονα οἱ 'Ομοσπονδίες 'Ηλεκτρισμοῦ, 'Εργατῶν Τύπου, Φωταερίου, 'Εργατῶν Δέρματος καί Φορτοεκφορωτῶν πού μαζί μέ ἐκείνη τῶν Καπνεργατῶν δίνουν τή πρώτη αἴσθηση συγκροτημένου συνδικαλιστικοῦ κινήματος. "Ομως παρ'ὅλη τήν ὀργανωτική προσπάθεια καί τήν ἀνάπτυξη τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος, τό βιοτικό ἐπίπεδο τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ βρίσκεται σέ ἀπαράδεκτα χαμηλά ἐπίπεδα. Τό 50% τῶν ἀπασχολουμένων στή βιομηχανία εἶναι γυναῖκες καί παιδιά. Στίς 1.000 ἐργατικές κατοικίες τῆς 'Αθήνας οἱ 750 ἀποτελοῦνται ἀπό ἕνα δωμάτιο, οἱ 234 ἀπό δύο καί μόνο οἱ 16 ἀπό τρία. "Ενα δωμάτιο ἀντιστοιχεῖ σέ 4 - 5 ἄτομα. 'Η Μικρασιατική καταστροφή καί ἡ ἀνταλλαγή τῶν πληθυσμῶν τό 1922, δημιουργώντας ἄμεσο πρόβλημα ἀπασχόλησης, ὑποβαθμίζει ἀκόμα περισσότερο τό ἐπίπεδο ζωῆς τῶν ἐργαζόμενων.

Τό συνδικαλιστικό κίνημα αὐτῆς τῆς περιόδου ἐπηρεασμένο ἀπό τίς κοινωνικές ἀναστατάξεις καί τήν ὀξύτητα τῶν προβλημάτων ἀναπτύσσει ἀξιοσημείωτη ἀγωνιστική δραστηριότητα. "Αξονας τῶν κινητοποιήσεων εἶναι ἡ αὔξηση τοῦ ἡμερομισθίου, ἡμμείωση τῶν ὡρῶν δουλειᾶς καί ἡ βελτίωση τῶν συνθηκῶν ἰδιαίτερα γιά τούς ἀνήλικους.

Στά δυό πρῶτα συνέδρια τῆς ΓΣΕΕ κυριάρχησε ἡ ἀριστερά, ὅμως μετά τό 1921 ἐξ αἰτίας τῆς ἐσωτερικῆς κρίσης τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος καί τῆς λαθεμένης ἐκτίμησης τοῦ ΣΕΚΕ ὅτι εἶχαν διαμορφωθεῖ οἱ ἀντικειμενικές συνθῆκες γιά τήν ἀνατροπή τοῦ ἀστικοῦ κράτους, ἡ ἐπιρροή τῆς ἀριστερᾶς περιορίζεται ἐνῶ ἡ ὀρθότητα τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐλεγχόμενης ἀπό τό ΣΕΚΕ, ΓΕΣΕ ἀμφισβητεῖται ἔντονα.

'Από τό 3ο συνέδριο τῆς ΓΕΣΕ, πού γίνεται τό 1926 θά ἀναδειχθεῖ κεντροδεξιά ἡγεσία πού ἐντάσσει τή ΓΕΣΕ στή μέ σοσιαλδημοκρατική κατεύθυνση Συνο-

μοσπονδία τοῦ "Αμστερνταμ ἐνῶ ταὐτόχρονα διαγράφει μιά μεγάλη σειρά ἀπό προοδευτικά σωματεῖα καί ἀντικαθιστᾶ μέ σωματεῖα σφραγῖδες.

Ἡ πολιτική ἔνταση, πού σημαδεύει αὐτή τή περίοδο, ὁδηγεῖ τή Κυβέρνηση Βενιζέλου στήν ἀπόφαση γιά θέσπιση τοῦ "ἰδιώνυμου". Μέ βάση αὐτό τό νόμο πολλά Ἐργατικά Κέντρα καί μιά σειρά Ὁμοσπονδίες διαλύονται. Προοδευτικά συνδικαλιστικά στελέχη φυλακίζονται ἤ ἐξορίζονται. Ἡ Παγκόσμια οἰκονομική κρίση τοῦ 1929 -32 ἐπιδεινώνει ἀκόμα περισσότερο τή κατάσταση τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἐνῶ βαθαίνει ἡ διάσπαση τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος καί ἐντείνεται ἡ κρίση του.

Ἡ οἰκονομική ἀνάκαμψη πού ἀρχίζει τό 1933, ἐπηρεάζει θετικά τή πορεία τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος. Μαζικοί ἀγῶνες ἀρχίζουν νά διεξάγονται. Ἡ αἱματηρή ἀπεργία τῆς Νάουσας, οἱ ἀπεργίες τῶν λιμενεργατῶν τῆς Καλαμάτας καί ἡ μεγάλη ἀπεργία στίς 9 τοῦ Μάη 1936 στή Θεσσαλονίκη, μέ περισσότερους ἀπό 30 νεκρούς καί δεκάδες τραυματίες, εἶναι οἱ πιό σημαντικοί ἀπό αὐτούς. Τήν ἴδια περίοδο ψηφίζεται ὁ νόμος " περί κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων " πού προβλέπει τήν ἵδρυση γενικοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέα. Τό 1932 κωδικοποιοῦνται οἱ διατάξεις γιά τό 8ωρο. Τό 1935 εἰσάγεται γιά πρώτη φορά ὁ θεσμός τῶν συλλογικῶν συμβάσεων. Ἡ δικτατορία τοῦ Μεταξᾶ πού ἀκολουθεῖ στίς 4 Αὐγούστου 1936 ὁ πόλεμος καί ἡ κατοχή διαμορφώνουν μιά νέα διαφορετική κατάσταση.

Τό ἐργατικό κίνημα στήν ἐποχή τῆς φασιστικῆς κατοχῆς καθοδηγούμενο ἀπό τό Ε Α Μ ἔχει περιεχόμενο ἐθνικοαπελευθερωτικό ἀφοῦ ἡ κύρια αἰτία τῆς ἐξαθλίωσης εἶναι ἡ ξένη κατοχή. Στά πλαίσια αὐτοῦ τοῦ ἀγώνα ξεσποῦν μεγάλες ἀπεργίες, ὅπως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ταχυδρομείων καί τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Οἱ κατακτητές ἀπαντοῦν μέ τήν ὁμαδική ἐκτέλεση 200 ἐργατῶν στή Καισαριανή τή 1η Μάη 1944. Ἡ ἐπίσημη ΓΕΣΕ ἔχοντας στή διοίκηση συνδικαλιστές τῆς δικτατορίας τοῦ Μεταξᾶ ἦταν ὄργανο τῶν κατακτητῶν. Ἡ πενταετία 1945-1949 σημαδεύεται ἀπό τήν ἔνταση τῆς σύγκρουσης ἀνάμεσα στήν ἀριστερά καί τίς ἀστικές δυνάμεις καί ὁδηγεῖ στήν ἔνοπλη ἀναμέτρηση καί στήν ἧττα τῆς ἀριστερᾶς.

1950 -1960

Τό τέλος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καί ἡ γνωστή ἔκβασή του προσδιόρισαν τά χαρακτηριστικά τῆς καινούργιας περιόδου πού ἔμπαινε ἡ χώρα μας. Ἡ πραγματικότητα πού διαμορφώθηκε μέ βάση τό παγκόσμιο συσχετισμό ἐπέβαλε μέσα ἀπό τίς γνωστές διαδικασίες τῆς Γιάλτας, τήν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδας στό δυτικό κόσμο. Ἡ ἀστική τάξη ἔχοντας τήν ὑποστήριξη τοῦ " συμμαχικοῦ " παράγοντα ἀνάλαβε τή διακυβέρνηση κάτω ἀπό τίς καλύτερες δυνατές συνθῆκες ἀφοῦ τό δημοκρατικό κίνημα νικημένο καί κηνυγημένο θά ἀργήσει πολύ νά μεταβληθεῖ σέ ἀξιόλογη πολιτική δύναμη. Ἡ ἀνάγκη γιά οἰκονομική ἀνόρθωση κατευθύνει τίς ἀστικές κυβερνήσεις ὅλο καί πρός συντηρητικότερες μορφές διακυβέρνησης. Ἡ ἀνεργία πού μαστίζει ὅλη τή χώρα καί ἀποτελεῖ τό σημαντικώτερο πρόβλημα τῆς δεκαετίας τοῦ 50 φτάνει τό 1960 τίς 250.000. Ἕνα ἑκατομμύριο εἶναι ὁ ἀριθμός τῶν ὑποαπασχολούμενων. Οἱ ἐργαζόμενοι κυριαρχοῦνται ἀπό ἄγχος γιά ἐξασφάλιση

./.

δουλειᾶς. Τό βιοτικό ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ συμπιέζεται ἐπικίνδυνα. Κοινωνικά ἀδιέξοδα προκαλοῦνται.

Ἡ κρατική ἐργατική πολιτική ὅπως ἐκφράζεται μέσα ἀπό τή νομοθεσία καί τά μέτρα πού παίρνονται γιά τά ἐργατικά προβλήματα εἶναι παραπάνω ἀπό συντηρητική. Κάποια ἐλεγχόμενα βήματα γιά ἐκσυγχρονισμό τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας μέ βάση τίς διεθνεῖς συμβάσεις, ἐνταγμένα στή προσπάθεια ἐξωραϊσμοῦ τοῦ ἀστικοῦ κράτους δέν ὁδηγοῦν σέ οὐσιαστική βελτίωση τῆς θέσης τῶν ἐργαζομένων. Ἡ ἀντιλαϊκή πολιτική τῆς κυβέρνησης πού ἐκδηλώνεται κύρια μέ τήν ἀφαίρεση κεκτημένων ὅπως ἡ μείωση ἤ ἡ κατάργηση τῆς ἀποζημίωσης τῶν ἀπολυομένων, ἡ ἀναβολή τοῦ νόμου ἐλέγχου τῶν ὁμαδικῶν ἀπολύσεων καί τή συρρίκνωση τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν παίρνει ἐπικίνδυνες διαστάσεις.

Τό Ἑλληνικό συνδικαλιστικό κίνημα παρά τήν ὀξύτητα τῶν προβλημάτων δέ παρουσιάζει ἀξιόλογη ἀνάπτυξη. Ἡ ἧττα τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος εἶναι ἡ κυριώτερη αἰτία αὐτῆς τῆς καθυστέρησης. Ἡ "νικήτρια" ἀστική τάξη ἀξιοποιώντας τίς δυνατότητες πού τίς ἔδωσε ἡ νωπή ἔνοπλη ἐπικράτησή της ἐξασφάλισε ὄχι μόνο τόν ἔλεγχο τῶν ἐπίσημων συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων ἀλλά καί τόν ἔλεγχο τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος συνολικά. Οἱ συνδικαλιστικές ὀργανώσεις πού ἐλέγχονται ἀπό προοδευτικές δυνάμεις ἀποβάλλονται ἀπό τή ΓΕΣΕ. Οἱ δημοκρατικοί συνδικαλιστές διώκονται, φυλακίζονται ἤ ἐξορίζονται. Τά κοινωνικά φρονήματα εἶναι τό καινούργιο μέσο γιά τό μεγάλο ἐκβιασμό καί τή ψυχική ἐξουθένωση ὅλων τῶν ἐνταγμένων στό προοδευτικό κίνημα ἐργαζομένων.

Μέσα σ'αὐτές τίς συνθῆκες τό προοδευτικό κίνημα τῆς χώρας μας, ἄν καί ἡττημένο, προσπαθεῖ νά ξεπεράσει τίς συνέπειες τῆς ἥττας του, ἀγωνίζεται νά ἀνασυγκροτήσει τίς δυνάμεις του καί μέσα ἀπό τίς περιορισμένες δυνατότητες τοῦ συνδικαλισμοῦ νά κινητοποιήσει τούς ἐργαζόμενους γιά τή λύση τῶν συσωρευμένων προβλημάτων τους. Ἔτσι ἀπό τή Ιη Μάη τοῦ Ι950 μέχρι τίς 3Ι Ὀκτώβρη τοῦ ἴδιου χρόνου Ι60.000 ἐργαζόμενοι ἐκφράζουν μέ ἑβδομήντα ἀπεργίες τήν ἔντονη ἀντίθεσή τους στήν ἀντιλαϊκή κυβερνητική πολιτική.

Τό Ιοο Συνέδριο τῆς Σ ΓΣΕΕ πού συγκαλεῖται τήν ἴδια χρονιά, μέ ἀποκλεισμένους ὅλους τούς προοδευτικούς συνδικαλιστές, ἀνάμεσα στίς ἄλλες ἀποφάσεις πού παίρνονται διά βοῆς ἀποφασίζει τήν ἔνταξη τῆς ΓΣΕΕ στή Διεθνῆ Συνομοσπονδία Ἐλευθέρων Ἐργατικῶν Συνδικάτων πού δημιουργήθηκε τό Ι949 μέ πρωτοβουλία τῶν Ἀμερικάνικων Συνδικάτων. Ἀπό δῶ καί μπροστά ἡ ἐξάρτηση τοῦ συνδικαλιστικοῦ μας κινήματος θά ἀποκτήσει καί τή διεθνῆ της διάσταση. Οἱ ἀγωνιστικές κινητοποιήσεις συνεχίζονται καί κατά τό Ι95Ι μέ βασικό αἴτημα τήν αὔξηση τῶν ἀποδοχῶν πού παραμένουν σέ χαμηλώτερα ἐπίπεδα ἀπό ἐκεῖνα πού εἶχαν διαμορφωθεῖ προπολεμικά.

Τό Ι952 προγραμματίζονται καί πραγματοποιοῦνται 262 ἀπεργιακές κινητοποιήσεις στίς ὁποῖες παίρνουν μέρος περισσότεροι ἀπό 300.000 ἐργαζόμενοι. Κάτω ἀπό αὐτή τήν ἀσφυκτική πίεση ἡ κυβέρνηση Πλαστήρα ὑποχρεώνεται νά κάνει οἰκονομικές παραχωρήσεις πού ξεπερνοῦν τά ἐπιθυμητά ἀπό τούς ἐργοδότες ἐπίπεδα.

./.

Τό 1953 οἱ ἀπεργιακοί ἀγῶνες μέ αἰτήματα αὔξηση ἀποδοχῶν, περιφρούρηση κεκτημένων ὅπως ἐπιδόματα ἀνεργίας, ἀποζημίωση γιά ἀπόλυση καί διατήρηση τῆς αὐτονομίας διαφόρων ἀσφαλιστικῶν φορέων πού ἡ κυβέρνηση θέλει νά ἐντάξει στό ΙΚΑ, ἀποκτοῦν ἰδιαίτερη σφοδρότητα. Οἱ κλάδοι πού πρωτοστατοῦν σ'αὐτές τίς κινητοποιήσεις εἶναι τῶν τραπεζικῶν, τῶν ταχυδρομικῶν, τῶν καπνεργατῶν κ.ἄ.

Στό ΙΙο Συνέδριο τῆς ΓΣΕΕ πού γινόταν τήν ἴδια χρονιά οἱ δημοκρατικοί ἀντιπρόσωποι εἶναι ἐλάχιστοι γιατί ἡ ἐλεγχόμενη ἡγεσία της κάτω ἀπ'τό φόβο μαζικῆς ἐκπροσώπησής τους διέγραφε πρίν τή σύγκλησή του πολλά σωματεῖα μέ δημοκρατικές διοικήσεις.

Τό 1955 χρονιά πού συγκαλεῖται τό 12ο Συνέδριο τῆς ΓΣΕΕ ἐντείνονται οἱ ἀπεργιακοί ἀγῶνες καί ἀγκαλιάζουν σχεδόν ὅλους τούς κλάδους ἐργαζομένων. Ξεχωρίζουν ἡ Πανελλαδική ἀπεργία τῶν καθηγητῶν, ἡ Πανελλαδική τοῦ Ο Τ Ε ἡ 48ωρη Πανελλαδική τῶν ἀρτεργατῶν καί ἡ ἀπεργία διαρκείας τῶν τροχιοδρομικῶν τῆς Ἀθήνας καί τοῦ Πειραιᾶ. Εἶναι ἡ χρονιά πού ἡ κυβέρνηση ἐπιβάλλει τό νόμο 3239 " περί ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας " καί ἡ ἴδια χρονιά πού οἱ δημοκρατικές συνδικαλιστικές δυνάμεις ἀναζητοῦν δυνατότητα ἔκφρασης μέσα ἀπό κάποιο σχῆμα φύσει καί θέσει ἀντιμέτωπο στή Κυβερνητική ΓΣΕΕ.

Τήν ἐπόμενη χρονιά (1956) περισσότεροι ἀπό 300.000 ἐργαζόμενοι μέ 38 μεγάλης διαρκείας ἀπεργίες καί 12 πανελλαδικές συνεχίζουν τή διεκδικητική τους προσπάθεια πού περιλαμβάνει τώρα σάν αἴτημα καί τόν ἐκδημοκρατισμό τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος. Οἱ δημοκρατικές δυνάμεις συνεχίζουν τή πολιτική τους ἐνάντια στήν ἐλεγχόμενη ἀπό τήν ΕΡΕ, ΓΣΕΕ ἀλλά καθώς τό 1956 πλησιάζει στό τέλος του, στά πλαίσια μιᾶς γενικώτερης ἀλλαγῆς τακτικῆς τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος γίνεται στροφή πού ἀποσκοπεῖ στή συμμετοχή ὅλων τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων στή ΓΣΕΕ. Τό 1957 500.000 ἐργαζόμενοι πού κύρια προβάλλουν οἰκονομικά αἰτήματα πραγματοποιοῦν 42 μεγάλης διάρκειας ἀπεργιακές κινητοποιήσεις καί 13 πανελλαδικές κάτω ἀπό τή καθοδήγηση τῆς ΓΣΕΕ. Οἱ κινητοποιήσεις αὐτές ἐκδηλώνονται πολλές φορές μέ ἀπεργίες πείνας καί καταλήψεις τῶν ἐργοστασίων ὅπως ἐκεῖνες τῶν κλωστουφαντουργῶν τῆς Βέροιας τῶν λιγνιτορύχων τῆς Καλογρέζας καί τῶν μεταλλορύχων τοῦ Λαυρίου.

Τό 1958 πού εἶναι ἡ χρονιά πού ἡ Ἑνιαία Δημοκρατική Ἀριστερά (ΕΔΑ) κατακτάει τή θέση τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολίτευσης στή Βουλή πραγματοποιεῖται τό 13ο Συνέδριο τῆς ΓΣΕΕ. Σ'αὐτό τό Συνέδριο ἄν καί δέν ἀμφισβητήθηκε ἡ κυριαρχία τῆς ἡγετικῆς ὁμάδας πού ἐλεγχόταν πάντα ἀπό τήν ΕΡΕ, ἡ δημοκρατική ἀντιπολίτευση ἔχοντας πιά ἱκανοποιητική ἐκπροσώπηση ἐπέβαλε τίς θέσεις της, καί θέρμανε τίς πρῶτες ἐλπίδες γιά μιά προοπτική κυριαρχίας τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων. Ἡ δεκαετία τοῦ 50 κλείνει μέ ἕνα νέο κύκλο διωγμῶν σέ βάρος δημοκρατικῶν συνδικαλιστῶν πού ἡ θορυβημένη ἀπό τά ἀποτελέσματα τῶν τελευταίων Βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀντίδραση συλλαμβάνει καί ἐξορίζει.

1960-1970

Τό ἐκλογικό πραξικόπημα τοῦ 1961, ἡ γέννηση τῶν 115, ἡ κατάκτηση τῆς

./.

ἐξουσίας ἀπό τήν Ἕνωση Κέντρου, τό Βασιλικό πραξικόπημα τοῦ 1965 καί ἡ Ἀμερικανόπνευστη δικτατορία τοῦ 1967 εἶναι τά γεγονότα πού σημαδεύουν τή δεκαετία τοῦ 1960. Ἡ δεξιά θορυβημένη ἀπό τά ἀποτελέσματα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τοῦ 1958 ἐπιχειρεῖ ἀπεγνωσμένα νά κρατηθεῖ στήν ἐξουσία. Ἡ Ἑνιαία Δημοκρατική Ἀριστερά ἀπό τήν ἄλλη μεριά δέ κατάφερε ποτέ νά ἀξιοποιήσει ὀργανωτικά τήν ἐκλογική της ἐπιτυχία τοῦ 1958. Μεγάλα κομμάτια τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος ἄρχισαν νά ἀποσπῶνται ἀπό αὐτήν καί νά ἀναζητοῦν στέγη ἀλλοῦ. Παράλληλα ἡ δεξιά μετά τό 1960 ἀρχίζει νά χάνει ἔδαφος. Ὁ λαός πού στή συνείδησή του τήν ἔχει ταυτίσει μέ τή συρρίκνωση τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν καί τήν ὑποβάθμιση τοῦ βιοτικοῦ του ἐπίπεδου, ἐπιζητάει τήν ἀλλαγή. Ὅμως οἱ ἐκλογές τοῦ 1961 μέ ἀπροκάλυπτη βία στήν ἐπαρχία καί χωρίς προηγούμενο νοθεία στίς πόλεις ἀναδείξανε θριαμβεύτρια τήν ΕΡΕ ἡ ὁποία κάτω ἀπό τό ἰδιόρρυθμο σύστημα τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς κέρδισε 176 ἕδρες. Ἡ Ἕνωση Κύπρου πῆρε 100 ἕδρες καί ἡ ΕΔΑ πού τό 1958 εἶχε θερμάνει τίς ἐλπίδες γιά μιά ἀλλαγή πορείας μόλις 24 ἕδρες. Τό Δόγμα Τρούμαν εἶχε πετύχει τό σκοπό του. Ἡ ἐκλογική ἧττα τῆς Ἀριστερᾶς ἦταν ἡ καλύτερη ἀπόδειξη.

Οἱ προοδευτικές δυνάμεις πού δροῦν στό συνδικαλιστικό κίνημα συνεχίζουν τή προσπάθειά τους νά ἀποκτήσουν τόν ἔλεγχο τῆς ΓΣΕΕ. Ὅμως ἡ ἡγεσία της χρησιμοποιώντας τίς ἴδιες μέθοδες πού χρησιμοποιεῖ καί σήμερα (διαγραφές καί ἀποκλεισμοί ἀντιπροσώπων) διατηροῦσε πάντα μιά τεχνητή πλειοψηφία πού τῆς ἐπέτρεπε νά παρατείνει τή παρουσία της στό πρῶτο συνδικαλιστικό ὀργανισμό. Τό 14ο Συνέδριο τῆς ΓΣΕΕ διατήρησε μέ τή πλαστή πλειοψηφία τῶν ἀντιπροσώπων τήν ἴδια ἡγεσία, ἔδωσε ὅμως στίς προοδευτικές δυνάμεις τήν εὐκαιρία νά ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ κατάκτηση τοῦ στόχου ἐπιβολῆς ἐλέγχου στή κορυφαία συνδικαλιστική ὀργάνωση ἦταν ἀνέφικτη.

Τό 1963 ἐμφανίζεται δυναμικά στό συνδικαλιστικό κίνημα ἡ Συντονιστική Ἐπιτροπή τῶν ΙΙ5 Ὀργανώσεων (ΣΕΟ ΙΙ5) ἡ ὁποία μέ βασικό πυρῆνα τίς συνδικαλιστικές ὀργανώσεις τῶν Τραπεζῶν καί τῆς Κοινῆς Ὠφελείας συσπειρώνει τά ἐκτός ΓΣΕΕ σωματεῖα καί ἐπιβάλλεται σάν οὐσιαστικό καθοδηγητικό κέντρο τοῦ ὁποίου τά σωματεῖα μέλη τό 1967 ξεπερνοῦν τά 700. Ἀφορμή γι' αὐτή τήν ἐξέλιξη ἦταν ἡ ἀντεργατική πολιτική τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας Χρυσανθόπουλου πού ἀπειλοῦσε τό ἀσφαλιστικό κεκτημένο τῶν Τραπεζῶν καί τῆς κοινῆς ὠφέλειας ἐνῶ παράλληλα ἐπιχειροῦσε τροποποίηση τοῦ 3239 μέ περισσότερο δυσμενεῖς γιά τούς ἐργαζόμενους ὅρους. Ὅμως ἡ δράση τῶν ΙΙ5 δέ σταματάει ἐδῶ. Στή δυναμική τους πορεία διευρύνουν τόν ἱστορικό τους ρόλο ἀγκαλιάζοντας περισσότερα προβλήματα. Ἡ πολιτικοποίηση τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος θά πρέπει νά ἀναγνωριστεῖ σάν ἡ δική τους σημαντικότερη προσφορά. Οἱ ἀπεργιακές κινητοποιήσεις πού ξεκινᾶνε τό 1963 χρονιά πού ὁ πρῶτος ἀνένδοτος φτάνει στή κορύφωσή του ἔχουνε διπλό χαρακτήρα. Ἀποσκοποῦν στή λύση τῶν προβλημάτων τῆς ἐργατικῆς τάξης καί ταὐτόχρονα στήν ἀπομάκρυνση τῆς δεξιᾶς κυβέρνησης πού ἀναδείχτηκε ἀπό τό ἐκλογικό πραξικόπημα τοῦ 1961, 210 ἀπεργίες ἀπό τίς ὁποῖες οἱ 58 εἶναι μεγάλης διάρκειας καί οἱ 15 Πανελλαδικές εἶναι ἐνταγμένες στή παραπάνω λογική. Οἱ Τραπεζικοί οἱ ἐργαζόμενοι στή κίνηση καί οἱ ἐκπαιδευτικοί πού δίνουν στήν ἀπεργία τους χαρακτήρα διάρκειας βρίσκονται

στή πρώτη σειρά.

Πολλά ἀπό τά προβαλλόμενα αἰτήματα λύθηκαν. Τά πολιτικά αἰτήματα θά ἔβρισκαν τή δικαίωστή τους μέσα ἀπό τήν ἐκλογική νίκη τῆς "Ενωσης Κέντρου πού ἀναδείχτηκε πρώτη πολιτική δύναμη καί σχημάτισε Κυβέρνηση. Ἡ ἐπανάληψη τοῦ ἐκλογικοῦ θριάμβου τῆς "Ενωσης Κέντρου τό Φλεβάρη τοῦ 1964 συμπίπτει μέ ἔξαρση τοῦ αἰτήματος γιά ἐκδημοκρατισμό τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος. Ἡ δημοκρατική κυβέρνηση ἔχοντας πιάσει τό σφυγμό τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ παύει τή δεξιά ἡγεσία τῆς ΓΣΕΕ καί διορίζει νέα Δημοκρατική. "Ομως αὐτή ἡ διοίκηση πολλά ἀπό τά μέλη τῆς ὁποίας βρίσκονται στή σημερινή ἡγετική ὁμάδα τῆς ΓΣΕΕ δέ μπόρεσαν νά ἀντιληφθοῦν τό μήνυμα πού ἀπαιτοῦσε ἀλλαγή. Δέ μπόρεσαν νά ἀνταποκριθοῦν στόν ἱστορικό ρόλο πού οἱ πολιτικές συγκυρίες τῆς ἐποχῆς εἶχαν καθορίσει. Ἡ κακοδαιμονία τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος συνεχιζόταν καί διαιωνιζόταν τό ὀργανωτικό χάος. Ἀνεξάρτητα ἀπό τά παραπάνω, αὐτή ἡ σύντομη δημοκρατική παρένθεση εἶναι συνδεδεμένη μέ μιά σειρά σημαντικές ἀλλαγές. Τό βιοτικό ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ ἀνεβαίνει, ἡ πολιτιστική στάθμη βελτιώνεται σημαντικά, γίνεται ἡ ἐκπαιδευτική μεταρρύθμιση. "Ομως τό πεντάγωνο ἔχει πάρει τίς ἀποφάσεις του. Ἡ ἀντίστροφη μέτρηση ἔχει ἀρχίσει. Τό σκηνοθετημένο σαμποτάζ τοῦ "Εβρου, ἡ σκευωρία τοῦ ΑΣΠΙΔΑ καί τό Ἰουλιανό πραξικόπημα ἔχουν ἀνοίξει τό δρόμο γιά τήν 21 Ἀπριλίου τοῦ 67.

ΑΠ ΤΗ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑ

Μέ τή παράδοση τῆς Κυβερνητικῆς σκυτάλης ἀπό τό χούντα στό Κωνσταντῖνο Καραμανλῆ ἔληξε στίς 23 Ἰούλη τοῦ '74 ἡ στρατιωτική δικτατορία πού ἐγκαθιδρύθηκε μέ τό πραξικόπημα τῆς 21 Ἀπρίλη τοῦ 1967. Ἀπό αὐτή τή στιγμή τῆς μεθοδευμένης πολιτικῆς ἀλλαγῆς στόχος καί ἐπιδίωξη τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀντιδραστικοῦ ἀστισμοῦ ἦταν τό σταμάτημα τῆς ὀργανωτικῆς προσπάθειας καί ἡ ἐξουδετέρωση τῆς ἀντίδρασης τῶν προοδευτικῶν συνδικαλιστικῶν δυνάμεων. "Επρεπε νά ἀντιμετωπιστεῖ μέ κάθε μέσο καί νά ἀποφευχθεῖ ἡ δημιουργία ἑνός συνδικαλιστικοῦ κινήματος μαζικοῦ καί δημοκρατικοῦ τό ὁποῖο καθορίζοντας τούς καινούργιους ταξικούς στόχους του θά παρέσυρε τίς κατεστημένες δυνάμεις τοῦ συνδικαλισμοῦ πού ἦταν ταξικά ὑποχρεωμένες νά βρίσκονται σέ σχέση ὑποταγῆς μέ τή πολιτική κατάσταση πού εἶχε ἐπιβληθεῖ.

Ἡ παρέμβαση τῆς Διεθνοῦς Συνομοσπονδίας Ἐλευθέρων Ἐργατικῶν Συνδικάτων πού πραγματοποιήθηκε ἀμέσως μετά τή μεταπολίτευση μέ εἰδική ἀποστολή στήν Ἑλλάδα στήριζε ἀντικειμενικά τίς ἐπιλογές τῆς ἀντιδραστικῆς δεξιᾶς καί ἐξουδετέρωνε τή προοπτική ἐπικράτησης τοῦ προοδευτικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος. Στήν ἀποστολή ἐκείνη ἐπικεφαλῆς ἦταν ὁ "Οττο Κέρστεν γενικός γραμματέας τῆς ΔΣΕΕΣ καί συμμετεῖχαν ὁ Λόρισεν ὑπεύθυνος τῶν διεθνῶν σχέσεων τῆς Διεθνοῦς, ὁ Τόνεσεν ἀναπληρωτής γενικός γραμματέας τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Ἐργατῶν Μετάλλου, ὁ Φόρντ γενικός γραμματέας τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Κλωστοϋφαντουργῶν, ὁ Μάγιερ γενικός γραμματέας τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων -Τραπεζικῶν -Ἐμποροϋπαλλήλων καί ὁ Στάγιους γραμματέας τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Ἐπισιτισμοῦ καί Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων.

./.

'Η έπίσημη δικαιολόγηση αύτῆς τῆς ἀποστολῆς ἐπιχειρεῖται μέσα ἀπό ἕνα δελτίο τύπου τοῦ Δημοκρατικοῦ 'Εργατικοῦ Κινήματος (Δ Ε Κ Ε) πού ὑπογραφόταν ἀπό τούς Ν. Βιτώρη, Χ.Καρακίτσο.Α. Κυριακόπουλο,Ν.Παπαγεωργίου καί Κ. Παπαϊωάννου καί στό ὁποῖο ἡ ἄφιξη τῶν ἐκπροσώπων τῆς Διεθνοῦς χαρακτηριζόταν σάν ἔμπρακτη ἀπόδειξη τῆς προθέσεώς της γιά παροχή βοήθειας πρός τή Κυβέρνηση γιά τήν ἀποκατάσταση τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν καί τή δημιουργία τῶν προϋποθέσεων ἀναπτύξεως ἑνός ὑγιοῦς, ἐλευθέρου καί ἀντιπροσωπευτικοῦ κινήματος δυναμένου νά ἐνταχθεῖ καί νά διαδραματίσει δημιουργικό ρόλο εἰς τόν εὐρύτερον χῶρον τοῦ Διεθνοῦς Κινήματος καί διεπομένου ἀπό τάς ἀρχάς καί τά ἰδανικά τῆς Διεθνοῦς Συνομοσπονδίας 'Ελευθέρων 'Εργατικῶν Συνδικάτων. Στή πραγματικότητα ἐκείνη ἡ ἀποστολή - παρέμβαση διαδραμάτισε ρόλο καθοδηγητικό γιά τήν ἐπικράτηση τοῦ Κυβερνητικοῦ συνδικαλισμοῦ καί ἀνανέωσε πάνω σέ νέες καί ἰσχυρότερες βάσεις.τούς δεσμούς ἐξάρτησης τοῦ 'Ελληνικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος ἀπό τή Διεθνῆ τῶν ἐλευθέρων.

'Η πρόθυμη ἔνταξη συνδικαλιστῶν τοῦ Δ Ε Κ Ε μέ δημοκρατική πρόσελευσηστή παραπάνω λογική διευκόλυνε ἀποφασιστικά τίς ἐπιδιώξεις τῆς Διεθνοῦς τῶν 'Ελευθέρων.

Τό Κυβερνητικό πρόγραμμα πού συντάχθηκε γιά τόν ἐργατικό τομέα πρόβλεπε μεταξύ τῶν ἄλλων:

- Κατάργηση ὅλων τῶν συνδικαλιστικῶν νόμων πού ψήφισε τό δικτατορικό καθεστώς.
- "Αλλαγή τῶν διοικήσεων τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων οἱ ὁποῖες διορίστηκαν ἀπό τό δικτατορικό καθεστώς ἤ ἐκλέγησαν" μέ ἀντιδημοκρατικές καί ἀνελεύθερες μεθόδους.
- Προσαρμογή τῆς 'Ελληνικῆς συνδικαλιστικῆς καί ἐργατικῆς γενικώτερα νομοθεσίας πρός τίς διεθνεῖς συμβάσεις τίς ὁποῖες κατά σύστημα παρεβίαζε τό καθεστώς τῆς ἑπταετίας.
- Πρόσκληση στήν 'Ελλάδα ξένων εἰδικῶν καί ἐμπειρογνωμόνων γιά νά βοηθήσουν στή προσαρμογή καί ἐνσωμάτωση τῆς 'Ελληνικῆς νομοθεσίας πρός τά διεθνῶς ἰσχύοντα.

Τό παραπάνω προγραμματισμό ἀποκάλυψε ὁ γενικός γραμματέας τῆς ΔΣΕΕΣ "Οττο Κέρστεν σέ συνέντευξη τύπου τῆς 6/8/74 μέ τή πρόσθετη διευκρίνιση ὅτι ἡ ἄφιξη τῆς Διεθνοῦς στήν 'Ελλάδα δέν ἀποβλέπει στή παρέμβαση τῶν ξένων συνδικάτων σέ ἑλληνικές ὑποθέσεις ἀλλά στή διατύπωση ἀπόψεων γιά τή καλύτερη κατοχύρωση τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν. Πίσω ἀπ'αὐτή τή δικαιολογία πανομοιότυπη μέ ὅλες ὅσες χρησιμοποιήθηκαν ὅσες φορές ὁ ξένος παράγοντας ἐπενέβη στήν 'Ελλάδα κρυβόταν ἡ ἀπροκάλυπτη πρόθεση τῆς ΔΣΕΕΣ νά προωθήσει καί νά ἐδραιώσει τίς θέσεις της μέσα στό 'Ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα πού βρισκόταν στή φάση τῆς ἀνασυγκρότησης. Σέ κάθε περίπτωση ὁ κυβερνητικός προγραμματισμός δέν ὑλοποιήθηκε ποτέ μέ τήν ἀρχική του μορφή γιατί ἡ ψύχραιμη ἀνάλυση τῶν χρονικῶν δεδομένων σέ συνδιασμό μέ τή προσεκτική στάθμιση τῶν συμφερόντων τῆς δεξιᾶς ἀναπροσανατόλισαν τή κυβερνητική συνδικα-

λιστική πολιτική έναρμονίζοντάς την μέ τίς γενικότερες πολιτικές της έπιλογές.

Έν τῶ μεταξύ όξύτατη διοικητική κρίση ξέσπασε στή χουντική ήγεσία τῆς ΓΣΕΕ άπό τήν όποία παραιτοῦνται είκοσι τακτικά καί τρία άναπληρωματικά μέλη, μέ συνέπεια ή συγκράτησή της νά μήν είναι πλέον νόμιμη. Παράλληλα έντείνεται ή πίεση τῆς όργανωμένης βάσης γιά έπανασύσταση τῶν διαλυμμένων σωματείων, έπάνοδο τῶν νόμιμων διοικήσεων, κατάργηση τῶν άνελεύθερων διατάξεων πού καταδυναστεύουν τό συνδικαλισμό άμεση διάλυση τῶν άστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν πού έπεμβαίνουν στό κίνημα καί διορισμό προσωρινῆς διοίκησης στή ΓΣΕΕ γιά νά προετοιμάση άδιάβλητο συνέδριο. Ό διορισμός αὐτῆς τῆς προσωρινῆς διοίκησης θά γίνει τόν Όκτώβριο τοῦ 1974, άλλά στό μεταξύ ή έξαίρεση τῶν πρωτοβαθμίων όργανώσεων άπό τά μέτρα πού καθορίζει ό ν 42/74 γιά τή κάθαρση τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος καί τό γενικότερο κλῖμα άνοχῆς πού έπικρατεῖ άπέναντι σέ έκείνους πού βαρύνονται μέ συνεργασία μέ τό δικτατορικό καθεστῶς τούς έπιτρέπει νά έπανεμφανιστοῦν καί νά άναπτύξουν καί πάλι συνδικαλιστική δραστηριότητα. Μέσα σ'αὐτό τό κλῖμα ψηφίζονταν τή Τρίτη 5 Φλεβάρη 1975 άπό τή Βουλή ό Νόμος 6 πού καθορίζει τήν έκλογική διαδικασία γιά τήν άνάπτυξη αἱρετῶν διοικήσεων.

Ή έκλογική διαδικασία πού καθορίζεται άπό τόν 6/75 καί μερικές διατάξεις πού άναφέρονται στό δικαίωμα τοῦ έκλέγεσθαι άποτελεῖ σημαντική έγγύηση γιά τή προώθηση τῶν έκπροσώπων τοῦ κυβερνητικοῦ συνδικαλισμοῦ. Τό γρήγορο ξεπέρασμα έξάλλου τῶν " έπιφυλάξεων " γιά συνεργασία μέ συνδικαλιστές πού είχαν συνεργαστεῖ μέ τό δικτατορικό καθεστῶς καί πού τώρα άρχίζουν νά προσκολλοῦνται στό ἅρμα τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς είναι ή άπαρχή μιᾶς στενώτερης καί ἁρμονικῆς συνεργασίας πού τό Νοέμβριο τοῦ 1978 θά έξασφαλίσει στή Καλαμάτα τή μαυρομετωπική σύνθεση τῆς σημερινῆς ΓΣΕΕ.

Σ'αὐτή τή κρίσιμη χρονική στιγμή ή κυβέρνηση τῆς Νέας Δημοκρατίας πού είχε στό μεταξύ προκύψει άπότις έκλογές τῆς 18 Νοέμβρη 1974 κάτω άπό τό ένβιαστικό φευτοδίλημα "Καραμανλῆς ἢ Τάνκς " ἄφησε οὐσιαστικά ἄθικτους τούς μηχανισμούς τῆς δικτατορίας καί άκολούθησε τήν ἴδια πολιτική πού έφάρμοσε καί στούς ἄλλους τομεῖς πού χρειάζονταν κάθαρση καί άποχουντοποίηση. Οί πρωτογενεῖς μηχανισμοί τῆς δικτατορίας παρέμειναν ἄθικτοι καί άναγνωρίστηκαν στούς συνεργάτες τῆς χούντας ὅλα έκεῖνα τά δικαιώματα πού οί ἴδιοι είχαν άρνηθεῖ καί είχαν καταπατήσει βάναυσα τήν έποχή τῆς παντοδυναμίας τους. Μέ αὐτά τά δεδομένα ή μάχη γιά τήν άπαλλαγή τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος άπό τά κατάλοιπα τῆς χούντας θά μεταφερθεῖ στίς κάλπες. Οί ὅροι ὅμως γιά τό προοδευτικό συνδικαλιστικό κίνημα είναι ἄνισοι. Έκατοντάδες διαγραμμένα άπό τή δικτατορία ἤ διαλυμένα έργατικά σωματεῖα δέ θά πάρουν μέρος στίς διαδικασίες. Οί προβλέψεις σέ σχέση μέ τούς παραταξιακούς σχηματισμούς πού θά διεκδικήσουν τή ψῆφο τῶν έργαζομένων μιλᾶνε γιά τέσσερεις παρατάξεις, ἀλλά αὐτές θά άνατραποῦν στή πορεία γιατί έν τῶ μεταξύ ή ΑΣΔΗΣ πού ξεκινάει άπό τό ΚΚΕ έσ. καί φθάνει ὡς τίς παρυφές τῆς συνδικαλιστικῆς χούντας θά κάνει τήν έμφάνισή της καί τό ΠΑΣΟΚ πού έχει παρέμβει δυναμικά στή πολιτική ζωή

./.

τοῦ τόπου καί ἔχει συσπειρώσει κοντά του τό 13,8% τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος προετοιμάζεται νά παρέμβει ἀποφασιστικά στούς μαζικούς χώρους.
Στό μεταξύ ἡ ἐργοδοσία πού γιά ἑφτά ὁλόκληρα χρόνια εἶχε συνηθίσει χωρίς προβλήματα ἀπό τή μεριά τῶν ἐργαζομένων ἀντιμετωπίζοντας μέ φόβο τή προοπτική ἀφύπνιση τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος ξεκινάει ἐκστρατεία τρομοκράτησης καί ἀποδυνάμωσης. Ἡ ἐκστρατεία αὐτή πού ἀρχίζει ἀπό ψυχολογική βία καί καταλήγει στήν ἀπόλυση ἀποσκοπεῖ στήν ἀποθάρρυνση κάθε πρωτοβουλίας πού θά βοηθοῦσε στή δημιουργία διεκδικητικοῦ συνδ/κοῦ κινήματος. Τά μέλη τῶν προσωρινῶν διοικήσεων καί ἐπιτροπῶν καθώς καί τά μέλη τῶν ἐργοστασιακῶν σωματείων εἶναι ἐκεῖνα πού συγκεντρώνουν κυρίως τήν ἐπίθεση τοῦ ΣΕΒ , τῶν ἐργοδοτῶν καί τῶν μονοπωλίων.

Μέσα σέ μιά τέτοια ἀτμόσφαιρα ἐντεινόμενης ἐπίθεσης καί ἀβεβαιότητας ξεκινᾶνε οἱ διαπραγματεύσεις τῆς ΓΣΕΕ μέ τόν ΣΕΒ γιά τήν ὑπογραφή τῆς Ἐθνικῆς Συλλογικῆς Σύμβασης Ἐργασίας. Τό ποσοστό αὔξησης πού διεκδικεῖ ἡ ΓΣΕΕ εἶναι 30 - 35% ὁ ΣΕΒ ἀντιπροτείνει 15% καί ἡ ΓΣΕΕ ἐγκαινιάζοντας μιά τακτική συμβιβασμῶν καί ὑποχωρήσεων θά περιορίσει τήν τελική ἀπαίτησή της πιό κάτω ἀπ' τό μισό τῆς ἀρχικῆς.

Ὁ Σεπτέμβρης τοῦ 1975 συμπίπτει μέ τήν ἵδρυση τῆς Πανελλήνιας Ἀγωνιστικῆς Συνδικαλιστικῆς Κίνησης Ἐργαζομένων (ΠΑΣΚΕ), ἡ ὁποία μέ τήν ἱδρυτική της διακήρυξη, πού βρῆκε μεγάλη ἀπήχηση στούς ἐργαζόμενους, τασσόταν ὑπέρ ἑνός ἀνεξάρτητου καί δημοκρατικοῦ κινήματος στηριζομένου στίς ἀρχές τοῦ ταξικοῦ συνδικαλισμοῦ. Ἡ συγκρότηση τῆς ΠΑΣΚΕ ἀποτέλεσε ἕνα σημαντικό γεγονός γιά τό Ἑλληνικό Συνδικαλιστικό κίνημα γιατί ἡ παρατάξη μας σύμφωνα μέ τή γενική ἐκτίμηση εἶχε ἀντικειμενικά ὅλες τίς δυνατότητες νά διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο καί νά ἐπηρρεάσει ἀποφασιστικά τή πορεία καί τή πολιτική τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος".

Μέχρι τώρα στό ἐργατικό κίνημα δροῦσαν τό ΑΕΜ (Ἀντιδικτατορικό Ἐργατικό Μέτωπο) καί ἡ ΕΣΑΚ (Ἐνιαία Συνδικαλιστική Ἀντιδικτατορική Κίνηση) ἐνῶ ἔχουν κάνει τήν ἐμφάνισή τους ἡ Σοσιαλιστική Παν συνδικαλιστική Ἕνωση, ἡ Σοσιαλιστική Συνδικαλιστική Κίνηση καί τό Ἐργατικό μέτωπο μέσα ἀπό τίς ὁποῖες ἐκφράζονται οἱ Τροτσκιστές, ἡ Προοδευτική Ἐργατική Συνδικαλιστική παράταξη (Μαοϊκοί) καί ἡ Συνδικαλιστική ὀργάνωση τοῦ ΚΚΕ.
Στίς 18 Σεπτέμβρη 1975 μέ πρωτοβουλία τῶν Ἐργατικῶν Κέντρων Ἀθήνας Πειραιᾶ καί Θεσσαλονίκης συγκροτήθηκε νέα συνδικαλιστική κίνηση γιά τήν ἐπωνυμία Α.Σ.Δ.Η.Σ. (Ἀδέσμευτη Συνδικαλιστική Δημοκρατική Συνεργασία).
Σ'αὐτή τή κίνηση ἐντάσσονται συνδικαλιστές πού ἰδεολογικοπολιτικά ἀνήκουν στή Νέα Δημοκρατία στίς παρυφές τῆς χούντας στό ΚΚΕ ἐσωτ. καί στελέχη τῆς παλιᾶς Ἕνωσης Κέντρου. Ὁ καινούργιος κεντρῶος πολιτικός σχηματισμός θά ἐκφραστεῖ ἐπίσης μέσα ἀπό τήν ἴδια συνδικαλιστική κίνηση.

Στήν ἱδρυτική διακήρυξη ἡ Α Σ Δ Η Σ τονίζει ὅτι " τό συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει πάνω ἀπ' ὅλα νά ἀνασυγκροτηθεῖ μέ βάση τήν πλήρη ὀργανωτική καί οἰκονομική αὐτονομία καί ἀνεξαρτησία ἀπό κάθε ἀστυνομική, κυβερνητική, κομματική καί ἐργοδοτική ἐπέμβαση καί κηδεμονία ". Ἡ πορεία αὐτῆς τῆς συνδικα-

λιστικῆς κίνησης μέσα στό συνδικαλιστικό κίνημα καί ἡ ἀπόλυτη ταυτισή της μέ τίς ἐπιλογές τῆς Νέας Δημοκρατίας θά ἀπόδειχνε πόσο πίστευε στήν ἀνάγκη αὐτονομίας καί ἀνεξαρτησίας τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος, πόσο ἀρνιόταν τήν ἐπέμβαση τῶν ἐργοδοτῶν καί τή κυβερνητική κηδεμονία.

Τό ΠΑΣΟΚ κατάγγειλε ἀμέσως τή συγκρότηση τῆς Α Σ Δ Η Σ χαρακτηρίζοντας τή κίνηση ὕποπτη καί ἐπικίνδυνη, σά τόν Δούρειο ἵππο τοῦ Κυβερνητικοῦ συνδικαλισμοῦ πού ἐκφραζε μέ τή συμμετοχή τῆς Νέας Δημοκρατίας μιά νόθα ἑνότητα μέ στόχο τόν εὐνουχισμό τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος.

Ἡ ΠΑΣΚΕ χαρακτήρισε τή συγκρότηση τῆς Α Σ Δ Η Σ σά "γέφυρα" γιά τή δημιουργία μιᾶς συνδ/κῆς ἡγεσίας πού θά παραπλανήσει τούς Ἕλληνες ἐργαζόμενους καί θά συγκρατήσει τούς συνδ/κούς ἀγῶνες σέ " λογικά πλαίσια ".

Ἡ ΕΣΑΚ πού εἶχε πάρει μέρος στήν ἱδρυτική σύσκεψη τῆς ΑΣΔΗΣ μέ τά στελέχη της Καλλέργη - Σπυρόπουλου - Ψαλτάκο καί Μπέτση ἀντέδρασε καθυστερημένα.

Τόν Ὀκτώβρη τοῦ Ι975 ἐντείνεται ἡ ἀκρίβεια ἐνῶ παράλληλα οἱ διεκδικητικοί ἀγῶνες τῶν ἐργαζόμενων παρά τίς ἐσωτερικές ἀδυναμίες τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος βρίσκονται σέ ἔξαρση.

Ἡ κυβερνητική ἐμμονή στή συνέχιση τῆς πολιτικῆς τῆς λιτότητας δέν ἀφήνει περιθώρια γιά ἄλλη ἀναμονή καί οἱ πρόσφατες ἀνατιμήσεις στά εἴδη διατροφῆς ἀνατρέποντας τή κυβερνητική πρόβλεψη γιά συγκράτηση τοῦ τιμαρίθμου στά ἐπίπεδα τοῦ Ι5ο/ο διαλύει κάθε αὐταπάτη γιά βελτίωση τῆς θέσης τῶν ἐργαζομένων μέ εἰρηνικές διαδικασίες.

Οἱ κλάδοι πού γιά τήν ὥρα δίνουν στίς ἀπεργιακές κινητοποιήσεις τους πανελλαδικό χαρακτῆρα εἶναι τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐκπαιδευτικῶν καί δασκάλων τῶν Μηχανικῶν τοῦ Δημοσίου τοῦ Ι Κ Α κ.ἄ. ἀλλά ἡ καινούργια πραγματικότητα πού ἔχει διαμορφωθεῖ καί πού θεωρεῖ τό ἡμερομίσθιο τῶν 2Ι9 δρχ. σάν ξεπερασμένο προδιαγράφει μιά πορεία κλιμάκωσης μέ προοπτική γενίκευσης τῶν ἀπεργιακῶν κινητοποιήσεων.

Τό μήνυμα πού φθάνει στή κυβέρνηση εἶναι ξεκάθαρο καί ὁ Ὑπουργός Ἐργασίας Λάσκαρης μέ ἀφορμή τήν ἀπεργία τῶν χαρτεργατῶν ἀπειλεῖ τίς συνδικαλιστικές ὀργανώσεις μέ λήψη δυναμικῶν μέτρων ἄν συνεχίσουν τίς κινητοποιήσεις τους.

Τό Νοέμβρη τοῦ Ι975 δεκάξη μῆνες ὕστερα ἀπό τήν ἀλλαγή φρουρᾶς ἡ ὀργανωτική κατάσταση τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἀπογοητευτική.

Σέ Ι.200.000 ἐργαζόμενους οἱ συνδικαλισμένοι δέ ξεπερνοῦν τίς 200.000.- ἐνῶ ὁ ἀριθμός τῶν σωματείων δυσανάλογα μεγάλος ξεπερνάει τίς 4.900.- Αὐτός ὁ πρωτοφανής κατακερματισμός διευκολύνει ἀντικειμενικά τήν ἐπιδίωξη τῶν ἐργοδοτικῶν κύκλων τοῦ ΣΕΒ καί τῶν πολυεθνικῶν ἐνῶ ἐξουδετερώνονται ἤ μειώνονται ἐπικίνδυνα οἱ δυνατότητες μαζικῶν ἀπεργιακῶν κινητοποιήσεων. Τό πρόβλημα θεωρεῖται σάν ἄμεσης προτεραιότητας γιά τίς συνδικαλιστικές Παρ/ξεις καί ἡ ἀνάγκη τῆς ὀργανωτικῆς ἀνάπτυξης τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος γιά νά μπορέσει νά παίξει καθοριστικό ρόλο στήν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων τῶν ἐργαζομένων

./.

δίνει ἰδιαίτερο περιεχόμενο στό σύνθημα, ἕνα σωματεῖο, ἕνα 'Εργατικό Κέντρο, μία 'Ομοσπονδία, μία ΓΣΕΕ.

- ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ - ΟΔΕΠΕΣ

Καθώς τά προβλήματα τοῦ 'Ελληνικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος δέν ἐξαντλοῦνται ἐδῶ θά πρέπει νά ἀναφερθοῦμε στήν 'Εργατική 'Εστία καί τόν ΟΔΕΠΕΣ, δυό ὀργανισμούς οἱ ὁποῖοι ὑποθάλποντας τόν ἐργατοπατερισμό ἀποτελοῦν τεράστιο κίνδυνο γιά τό συνδικαλιστικό μας κίνημα. 'Η ἀπαράδεκτη μέχρι σήμερα διατήρηση τῆς οἰκονομικῆς ἐξάρτησης τοῦ κινήματος ἀπό τήν 'Εργατική 'Εστία εἶναι ἕνας ἀπό τούς βασικώτερους λόγους πού συντηροῦν τή διάσπαση καί τό ἔχουν ὁδηγήσει στήν ἀνυποληψία. Ὅσες ἀπό τίς συνδικαλιστικές ὀργανώσεις ἐξαρτοῦν τήν ἐπιβίωσή τους ἀπό τήν οἰκονομική ἐνίσχυση τῆς 'Εργατικῆς 'Εστίας αὐτοαλλοτριώνουν τά συνδικαλιστικά τους δικαιώματα καί ξεχνοῦν τά ταξικά τους συμφέροντα. 'Η δυνατότητα ἐξάλλου οἰκονομικῆς παρέμβασης τῆς 'Εργατικῆς 'Εστίας καί τοῦ ΟΔΕΠΕΣ στό κίνημα διευκολύνουν τή πολιτική ἐξουσία νά ἐπιβάλει καταλυτικό ἔλεγχο στό συνδικαλισμό καί νά καθοδηγεῖ τή δράση του.

'Η ΑΣΔΗΣ στή προγραμματική της διακήρυξη ὑποστήριζε ὅτι " τό συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει νά ἐξυγιανθεῖ ἀπ'ὅλα τά διεφθαρμένα καί παρασιτικά στοιχεῖα πού ἀπομυζοῦν, ἐκφυλίζουν καί ἀποδιοργανώνουν τίς ὀργανώσεις καί ἀπό τούς πράκτορες τῶν κάθε λογῆς ξένων πρός τούς στόχους καί τίς ἐπιδιώξεις του". Τέσσερα χρόνια ὕστερα ἀπό ἐκείνη τή διακήρυξη, οἱ "Ελληνες ἐργαζόμενοι εἶναι σέ θέση νά ἐκτιμήσουν τήν ἔκταση τῆς διαφθορᾶς καί τοῦ ἐκμαυλισμοῦ ἐκείνων πού τήν ἔγραφαν καί πού ἀποτελοῦν τήν ἡγεσία τῆς σημερινῆς ΓΣΕΕ.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 17 ΜΗΝΩΝ "ΔΡΑΣΗΣ"

Καθώς τό 1975 πλησιάζει στό τέλος του βασικοί στόχοι πού ἀποτελέσανε καί ἀντικείμενο ἔντονων διεκδικητικῶν ἀγώνων μένουν ἀνεκπλήρωτοι. Τό ἐργατικό κίνημα μέσα σέ 17 μῆνες ἀπό τή μεταπολίτευση παρά τούς μεγάλους ἀγῶνες καί τίς σημαντικές νίκες πού κατάκτησε δέχτηκε πολλά χτυπήματα ὄχι μόνον ἀπό τήν ἐργοδοσία καί τό Κράτος ἀλλά καί ἀπό τήν ἴδια τήν ἐπίσημη ἡγεσία του. Οἱ διακηρύξεις τοῦ 1974 παραμένουνε λόγια καί ἐν τῶ μεταξύ ἡ ὄξυνση τῶν προβλημάτων ὀξύνει παράλληλα τίς ἀντιθέσεις καί ἐντείνει τούς ἀγῶνες τῆς ἐργατικῆς τάξης. Τό ὀργανωτικό χάος σέ συνδυασμό μέ τήν ἔλλειψη συνδικαλιστικῆς προστασίας διευκόλυναν τό μεθοδευμένο διωγμό σέ βάρος συνδικαλιστῶν. Οἱ ἀπολύσεις συνδικαλιστῶν καί ἡ ἔνταση τῆς πολεμικῆς ἐνάντια στή συνδικαλιστική δραστηριότητα ἦταν συνηθισμένα φαινόμενα μέσα στό 1975.

'Η κυβέρνηση τῆς Νέας Δημοκρατίας στό ὄνομα κομματικῶν σκοπιμοτήτων δέν θέλησε νά θίξει τό χουντικό καρκίνωμα πού εἶχε ριζώσει στό κίνημα ὅπως δέ θέλησε νά προχωρήσει στή κάθαρση τῆς δημόσιας ζωῆς καί τήν ἀποχουντοποίηση. Οἱ ἐκλογές στά σωματεῖα γίνανε κάτω ἀπό προϋποθέσεις ἀπαράδεκτα ἀντιδημοκρατικές. 'Ο ἀποκλεισμός τῶν διεγραμμένων καί διαλυμένων σωματείων ὑπονόμευσε τή δυνατότητα ἑνότητας καί ἡ ἡγεσία πού ἐκλέχτηκε δέν ἦταν ἀντιπροσωπευτική. 'Η ἀλματώδης αὔξηση τοῦ τιμαρίθμου ἐξανέμιζε τό εἰσόδημα τῶν ἐργαζόμενων ἐνῶ

ἡ συνεχιζόμενη πολιτική λιτότητας ὑποβάθμιζε περισσότερο τό ἐπίπεδο τῆς ζωῆς τους.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ ΠΙΤΣΟΣ

Τέτοιες ἦταν οἱ συνθῆκες ὅταν στίς I2 Δεκέμβρη I975 ἄρχισε ἡ μεγάλη ἀπεργιακή κινητοποίηση τοῦ ἐργοστασιακοῦ σωματείου "ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ " τῆς ΠΙΤΣΟΣ μέ αἰτήματα οἰκονομικά καί θεσμικά. Ὁ Σύνδεσμος Ἑλλήνων Βιομηχάνων καί ἡ ἐργοδοσία πού μέχρι τώρα εἶχαν ἀντιμετωπίσει ἐχθρικά τή παρουσία τοῦ Σωματείου διαβλέποντας ὅτι αὐτή ἡ κινητοποίηση μποροῦσε νά ἀποτελέσει ἀρχή γενικώτερης ἀνάφλεξης, χρησιμοποίησαν ὅλα τά μέσα γιά νά καταστείλουν τή δράση τοῦ σωματείου. Μέ ἐπιθέσεις τῶν ΜΑΤ ἀπειλές καί δικαστικές διώξεις προσπάθησαν νά κάμψουν τό ἀγωνιστικό φρόνημα τῶν ἀπεργῶν. Ἀλλά ὅταν στίς 23 Γενάρη I976 οἱ ἀπεργοί γυρίζουν νικητές στή δουλειά τους ἔχοντας ἀποσπάσει τό καθολικό θαυμασμό τῆς ἐργαζόμενης Ἑλλάδας, οἱ ἐργοστασιακοί ἐργάτες ἔχουν συνειδητοποιήσει ὅτι μόνο ἡ ὀργάνωση στό ἐργοστασιακό σωματεῖο ἐγγυᾶται γιά τή λύση τῶν προβλημάτων τους καί ἐξασφαλίζει τή γνήσια ἑνότητα.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΕΚΑ

Τόν ἴδιο μῆνα, Γενάρη τοῦ I976, γίνεται καί τό πρῶτο μεταδικτατορικό συνέδριο τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου τῆς Ἀθήνας. Κάτω ὅμως ἀπό τίς προϋποθέσεις πού ἤδη ἔχουμε περιγράψει καί τήν ἀντιδημοκρατικότητα τοῦ 6/75 ἡ ἐπικράτηση τῶν δυνάμεων τοῦ Κυβερνητικοῦ Συνδικαλισμοῦ εἶναι προεξοφλημένη. Στά πλαίσια αὐτοῦ τοῦ συνέδριου ἡ ΠΑΣΚΕ εἶχε τήν εὐκαιρία νά ἀναπτύξει τίς θέσεις της πού βρῆκαν πλατειά ἀπήχηση τούς ἀντιπροσώπους. Στήν ἐκλογική ἀναμέτρηση πού ἐπακολούθησε ἔχοντας ἀμιγῶς δική της σύνθεση στό ψηφοδέλτιο ἀπέσπασε 4 ἕδρες. Ἡ ΕΣΑΚ κέρδισε 5 ἕδρες, οἱ κυβερνητικοί II, ἡ χουντική παράταξη 6 καί τό ΑΕΜ πού μέχρι τότε ἦταν ἐγκλωβισμένο στήν ΑΣΔΗΣ I ἕδρα. Ἡ ἡγεσία πού ἀναδείχτηκε ἀπό αὐτό τό συνέδριο θά διαπραγματευθεῖ τή νέα Συλλογική Σύμβαση Ἐργασίας. Ἡ ἴδια αὐτή ἡγεσία σέ μιά ἐπίδειξη καλῆς θελήσεως πρός τήν ἐργοδοσία ὑποχώρησε ἀπό τό 32ο/ο πού προεκλογικά εἶχε ὑποσχεθεῖ πῶς θά διεκδικήσει στό I7ο/ο πού ἔβγαλε τό Διαιτητικό Δικαστήριο. Τό ἡμερομίσθιο τοῦ βιομηχανικοῦ ἐργάτη εἶναι ἴσο μέ 260 δρχ. (6.500 δρχ. τό μήνα) ἐνῶ ὑπεύθυνες ἀναλύσεις ἀποδείχνουν ὅτι τά ἔξοδα διαβίωσης ξεπερνοῦν τίς II.500. Αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ προϋπολογισμός τοῦ βιομηχανικοῦ ἐργάτη εἶναι ἐλλειματικός κατά 5.000 ἐφ'ὅσον ἐργάζεται μόνον ὁ ἄνδρας. Σύμφωνα μέ τίς ἴδιες μελέτες τό κατώτατο ἡμερομίσθιο πού θάπρεπε νά ἰσχύει σήμερα εἶναι 322 δρχ., δηλαδή 62 δρχ. μεγαλύτερο ἀπό αὐτό πού ἰσχύει. Ἡ σύμβαση πού θά ὑπογραφεῖ τελικά θά διατηρήσει τίς διαφορές.

Η ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΙΩΝ

Ὁ Μάρτης τοῦ I976 συμπίπτει μέ μιά ἐνορχιστρωμένη ἐπίθεση ἐνάντια στίς συνδικαλιστικές ἐλευθερίες καί τό βιοτικό ἐπίπεδο τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ. Οἱ πάντα ἀνησυχοῦντες βιομήχανοι ἑρμηνεύουν τήν Κυβερνητική στάση ἀπέναντι στά αἰτήματα τῶν ἐργαζόμενων σάν " σοσιαλμανία " καί ἡ κυβέρνηση γιά νά ἀμβλύνει τήν ἔνταση ἀνάμεσα στήν ἴδια καί τόν ΣΕΒ ἀποδίνει στίς ἀπεργιακές κινητοποιή-

./.

σεις πρόθεση κοινωνικῆς ἀναταραχῆς καί καλεῖ μέσω τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ τή "σιωπηλή πλειοψηφία" νά ἀντιδράσει στή "περίεργη μόδα τῶν ἀπεργιῶν". Τό Ὑπουργεῖο Δημόσιας Τάξης μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἀπό τόν Ἰανουάριο τοῦ 1975 μέχρι τόν Φεβρουάριο τοῦ 1976 ἔχουν γίνει 1.249 ἐκδηλώσεις ἐργαζομένων καί 931 ἀπεργίες." Αἱ ἐκδηλώσεις αὐταί, τονίζει τό Ὑπουργεῖο, παρακολουθούμεναι ὑπό τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας εἶχον σοβαράς ἐπιπτώσεις εἰς τήν οἰκονομίαν τῆς χώρας, τόσον ἐκ τῶν ἀπωλεσθέντων ἡμερομισθίων, ὅσο καί ἐκ τῶν δημιουργηθέντων κυκλοφοριακῶν προβλημάτων". Οἱ Ἀστυνομικές Ἀρχές παράλληλα ἐκτιμοῦν ὅτι κατά 80ο/ο οἱ ἀπεργίες εἶχαν πολιτικά κίνητρα.

Εἶναι ξεκάθαρο ὅτι μέ τέτοιες ἀνακοινώσεις ἐπιχειρεῖται ἀπροκάλυπτα ἡ συκοφάντηση τῶν διεκδικητικῶν ἀγώνων τῶν ἐργαζομένων, ἀφοῦ ἀποκρύβεται ἐπιμελῶς ὅτι στίς 56 ἀπό τίς 100 μεγαλύτερες βιομηχανίες γίνανε κινητοποιήσεις μέ αἰτήματα οἰκονομικά, ἤ γιά ἀπολύσεις καί δικαστικές διώξεις. Μερικές ἀπό τίς χαρακτηριστικότερες περιπτώσεις τέτοιων κινητοποιήσεων εἶναι: τῆς Μαδέμ-Λάκκο, τῆς Βιοχάλκο, τῆς Ἐσκιμό, τῆς ΜΕΛ, τῆς ΕΤΜΑ, τῆς Πίτσος, τῆς Ἰζόλα, τῆς Θεσσαλονικῆς Χαρτοποιΐας, τῆς Φοῦλγκορ, τῶν Ναυπηγείων Ἐλευσίνας κ.ἄ.

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑΣ

Μέ τό τέλος τοῦ Μάρτη τοῦ 1976 οἱ σχέσεις κυβέρνησης - ἐργαζομένων φθάνουν σέ ἐπικίνδυνο σημεῖο ὄξυνσης γιατί ὅπως ἔχει γίνει γνωστό ἡ κυβέρνηση μέ τό πρόσχημα τοῦ ἐκσυχρονισμοῦ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας ἔχει τή πρόθεση νά καταθέσει στή Βουλή νομοσχέδια τά ὁποῖα σύμφωνα μέ ἐκτιμήσεις ἐκπροσώπων τοῦ δημοκρατικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος ἀποσκοποῦν στή παρεμπόδιση τῆς ἐλεύθερης ἄσκησης τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπεργίας.

Ἡ ἔντονη δραστηριότητα πού ἔχει ἀναπτυχθεῖ τελευταῖα γιά τή σύσταση ἐργοστασιακῶν σωματείων πού θά καλύπτουν συνδικαλιστικά ὅλους τούς ἐργαζόμενους στήν ἴδια ἐπιχείρηση ἔχει θορυβήσει τήν ἐργοδοσία καί τή κυβέρνηση γιατί φοβοῦνται ὅτι αὐτή ἡ δραστηριότητα μπορεῖ νά ἔχει σά συνέπεια τήν ἀπώλεια ἐλέγχου τοῦ κινήματος. Ὁ ἔλεγχος αὐτός διατηρεῖται μέχρι σήμερα μέ τά σωματεῖα πού εἶναι ὀργανωμένα σέ κλαδική βάση καί ἔχουν μέλη σκορπισμένα σέ πολλές ἐπιχειρήσεις ἤ πολλά γεωγραφικά διαμερίσματα. Ἡ ἀντίδραση τῆς ἐργοδοσίας ἐκφράζεται μέ ἐκφοβισμό ἀστυνόμευση τῶν "ὕποπτων" ἐργαζόμενων καί ἀπολύσεις τῶν συνδικαλιστῶν πού πρωτοστατοῦν γιά τήν ἵδρυση ἐργοστασιακοῦ σωματείου. Πολλές φορές ἡ ἀντίδραση τῆς ἐργοδοσίας ἐκφράζεται μέ τή μορφή δημιουργίας ἀντισυνδέσμων πού ἐλέγχονται ἀπό τήν ἴδια καί λειτουργοῦν σάν ὄργανα ἀστυνόμευσης τῶν ἐργαζομένων. Καί ἐνῶ ἡ ἐργοδοσία ἀνεμπόδιστη προσπαθεῖ νά ἐξουδετερώσει κάθε πρωτοβουλία γιά συγκρότηση ἐργοστασιακοῦ σωματείου, ἡ κυβέρνηση ὁμολογεῖ στή Βουλή ὅτι διαφωνεῖ μέ τήν ὀργάνωση σέ ἐργοστασιακή βάση " γιά νά ἀποτρέψει τό κατακερματισμό τῶν συνδικαλιστικῶν δυνάμεων".

Τό 18ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΓΣΕΕ

Μέσα σ'αὐτές τίς συνθῆκες καί κάτω ἀπό τή βαρειά σκιά τοῦ 330 πού ἀκόμα δέν ἔχει γίνει νόμος θά πραγματοποιηθεῖ στή Καβάλα τό πρῶτο δεκαήμερο τοῦ

'Απρίλη τοῦ I976 τό I8ο Πανελλαδικό Συνέδριο τῆς ΓΣΕΕ. 'Ο γενικός γραμματέας τῆς Διεθνοῦς Συνομοσπονδίας τῶν 'Ελευθέρων 'Εργατικῶν Συνδικάτων "Οττο Κέρστεν σέ μιά τελευταία προσπάθεια νά στηρίξει τούς ἐκλεκτούς τῆς Διεθνοῦς θά πλέξει τό ἐγκώμιο τῆς ὁμάδας πού ἀνέλαβε τήν εὐθύνη τοῦ κινήματος μετά τή μεταπολίτευση καί πού τή διεκδικεῖ καί πάλι γιά νά καταλήξει ὅτι φιλοδοξία τῆς Διεθνοῦς εἶναι ἡ δημιουργία ἑνός ἐλεύθερου καί δημοκρατικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος.

Οἱ δημοκρατικοί σύνεδροι καταγγείλανε στό συνέδριο τήν ἔλλειψη ἀντιπροσωπευτικότητας ἀφοῦ πολλές ὀργανώσεις εἶχαν ἀποκλειστεῖ ἀπ'αὐτό καί ὑπογραμμίσανε τό χαμηλό του ἐπίπεδο καί τήν ἀπουσία ὁλοκληρωμένων εἰσηγήσεων πάνω στά προβλήματα τῶν ἐργαζομένων. Τά ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν πού γίνανε ὕστερα ἀπό μιά νύχτα μέσα στήν ὁποία ἡ κυβερνητική ὁμάδα ἀνάπτυξε τρομερή "κινητικότητα" γιά τή διασφάλιση τοῦ ἀποτελέσματος δώσανε στήν " Δημοκρατική Συνεργασία " 254 ψήφους καί I6 ἕδρες, στή χουντική ΕΔΕΚ I25 ψήφους καί 8 ἕδρες, στήν ΕΣΑΚ 9I ψήφους καί 6 ἕδρες, στήν ΠΑΣΚΕ 49 ψήφους καί 3 ἕδρες καί στό ΑΕΜ 27 ψήφους καί 2 ἕδρες.

Τό ἀποτέλεσμα δέν εἶναι πολύ "θετικό" γιά τή " Δημοκρατική Συνεργασία " ἀλλά θά διευκολύνει τή σέ πρώτη φάση συνεργασία καί ἀργότερα τήν ἀπόλυτη ταύτιση μέ τή χουντική ὁμάδα.

Ο ΝΟΜΟΣ 330

Στίς 29 Μάη I976 ψηφίστηκε ἀπό τή περιστασιακή πλειοψηφία τῆς Βουλῆς ὁ νόμος 330, ὁ κορυφαῖος ἀντεργατικός - ἀντιλαϊκός νόμος πού ἐπέβαλε καινούργια δεσμά στό 'Ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα. Λίγες μέρες πιό μπροστά στίς 25 Μάη ἡ ἐργατική τάξη τῆς 'Αθήνας σέ μιά χωρίς προηγούμενο πανεργατική συγκέντρωση ἐκδηλώνει τήν ἔντονη ἀντίθεσή της στή κυβερνητική ἀπόφαση γιά παραπέρα συρρίκνωση τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν.. 'Η συγκέντρωση ἐκείνη πού ἔγινε σέ συνθῆκες πολιορκίας ἀπό πολυάριθμες ἀστυνομικές δυνάμεις ΜΑΤ καί αὖρες κάτω ἀπό τή καθοδήγηση τοῦ 'Υπουργοῦ Δημοσίας Τάξης Σ. Γκίκα ἐξελίχτηκε σέ ἄγριο κυνηγητό τῶν ἐργαζομένων πού προκάλεσε τό θάνατο μιᾶς γυναίκας ἐνῶ εἶχε δεκάδες τραυματίες.

"Ομως παρά τήν ἐσωτερική ἀντίδραση καί τίς παρεμβάσεις διεθνῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων, πού εἶχαν ἐνημερωθεῖ ἀπό ἀντιπροσωπεία τῆς Κοινῆς 'Ωφέλειας καί τῶν Τραπεζῶν τό σχέδιο θά γίνει νόμος. 'Η ΓΣΕΕ θά βοηθήσει μέ τή στάση της ἀποφασιστικά πρός αὐτή τή κατεύθυνση. 'Από δῶ καί μπροστά ἡ ἐργοδοσία τά μονοπώλια καί οἱ πολυεθνικές θά ἐξαπολύσουν τό πιό ἄγριο πογκρόμ ἐνάντια σ'ὅσους ἀναπτύσσουν συνδικαλιστική δράση. Περισσότεροι ἀπό 6.000 θά ἀπολυθοῦν μέχρι τό τέλος τοῦ I978. Τή πιο ἀσφυκτική πίεση τή δέχονται τά ἐργοστασιακά σωματεῖα καί οἱ ὀργανώσεις τῆς Κοινῆς 'Ωφέλειας πού εἶχαν σηκώσει ὅλο τό βάρος τῆς ἀντιπαράθεσης στό 330 στή φάση τῆς ψήφισής του. 'Ακριβῶς αὐτή ἡ ἀποτελεσματική ἀντιπαράθεση καθιέρωσε τή Κοινή ' Ωφέλεια, τίς Τράπεζες καί τά 'Εργοστασιακά Σωματεῖα σάν τή μόνη Συντονιστική 'Επιτροπή πού εἶχε γιά στόχο τόν Κυβερνητικό συνδικαλισμό, τά μονοπώλια καί τή πολιτική τῆς μονόπλευρης λιτότητας.

./.

Τό Φθινόπωρο τοῦ 1976 ὅλα δείχνουν ὅτι ὁ χειμώνας πού ἔρχεται θά εἶναι ἰδιαίτερα θερμός στίς σχέσεις ἐργαζομένων Κυβέρνησης καί ἐργοδοσίας. Ἡ ὄξυνση τῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν τούς ἐργαζόμενους ἔχει δημιουργήσει ὅλες τίς ἀντικειμενικές προϋποθέσεις γιά μιά δυναμική ἀντιπαράθεση.

Ἡ προοπτική αὐτή ἐνισχύεται ἀπό τήν ἀδυναμία τῆς συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας νά ἐπιτύχει οὐσιαστικές λύσεις, τήν συμβιβαστική της πολιτική καί τήν ἀντεργατική συμπεριφορά τῆς Κυβέρνησης σέ συνδυασμό μέ τήν ἐντεινόμενη ἐπίθεση τῶν μονοπωλίων.

Στό μεταξύ ἀποκαλύπτεται ὅτι ἡ ἡγετική ὁμάδα τῆς ΓΣΕΕ ἀποφάσισε νά ἀναπτύξει σχέσεις μέ τά συνδικάτα τῶν Η Π Α τά "πιό ἐλεύθερα καί πιό δημοκρατικά" σύμφωνα μέ δήλωση τοῦ Προέδρου καί τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τῆς ΓΣΕΕ στή "φωνή τῆς Ἀμερικῆς". Τά πιό ὕποπτα καί πιό διαβλητά σύμφωνα μέ τήν ἄποψη τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων. Σέ σχετικό δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδας " Τό Βῆμα " ἀναφέρεται ὅτι στά πλαίσια αὐτῶν τῶν σχέσεων τό Κέντρο Ἐργατικῶν Μελετῶν τῆς Ἀμερικάνικης Ἐργατικῆς Ὁμοσπονδίας θά βοηθήσει, μέσω τοῦ "Ἀμερικανικοῦ Ἰνστιτούτου γιά τήν ἀνάπτυξη Ἐλευθέρου Συνδικαλισμοῦ", γιά τή δημιουργία Ἀκαδημίας Συνδικαλιστικῆς Ἐπιμορφώσεως στήν Ἑλλάδα, προκειμένου νά καλυφθοῦν οἱ ἀνάγκες τῆς χώρας σέ ἱκανά ἔμπειρα καί καταρτισμένα συνδικαλιστικά στελέχη". Τό Ἰνστιτοῦτο αὐτό σύμφωνα μέ τή πηγή πού ἐπικαλεῖται τό Βῆμα χρηματοδοτεῖτσι ἀπό τήν Ἀμερικάνικη κυβέρνηση καί πολυεθνικές ἑταιρίες πολλές ἀπό τίς ὁποῖες ἔχουν συμφέροντα στήν Ἑλλάδα (Ι.Τ.Τ., MOBIL, Σίτυ Μπάνκ, Ἀμέρικαν Κάν, Κόκα-Κόλα, Τσαίηζ Μανχάτταν, Σέρρατον, Πφάϊζερ, Σέλλ, Γιουναϊτεντ φρούτ κ.ἄ.). Τά προγράμματα μαθημάτων προετοιμάζονται ἀπό τήν Ὑπεύθυνή τῆς CIA καί ἡ ἐκτέλεση τῶν προγραμμάτων ἐλέγχεται ἀπό τούς ἐργατικους ἀκόλουθους τῶν πρεσβειῶν πού ἔχουν τοποθετηθεῖ μέ τή σύμφωνη γνώμη τοῦ Τζ.Μήνυ Προέδρου τῆς A.F.L - C.I.O.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ

Τήν ὑπογραφή τῆς Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. (Ἐθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Ἐργασίας), μέ τήν ὁποία χορηγεῖται αὔξηση 15ο/ο σέ δυό δόσεις ἐνῶ ἀποδεσμεύονται οἱ κλαδικές συμβάσεις, διαδέχεται ἔξαρση τῶν ἀπεργιακῶν κινητοποιήσεων. Οἱ κινητοποιήσεις αὐτές πού καλύπτουν μεγάλο φάσμα ἐργαζομένων ἔχουν σά βασικό αἴτημα τήν **αὔξηση** τῶν ἀποδοχῶν σέ διπλάσιο τοὐλάχιστον ποσοστό ἀπό ἐκεῖνο πού προβλέπει ἡ σύμβαση.

Παράλληλα ἡ ἀνησυχία τῶν ἐργαζομένων πού ἀπορρέει ἀπό τή πορεία τοῦ τιμάριθμου ἐπαναφέρει τό ζήτημα τῆς τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν πού εἶχε ὑποστηριχθεῖ ἀπό τή δημοκρατική ἀντιπολίτευση τῆς ΓΣΕΕ. Ἡ κυβέρνηση διά τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἔχει ἀπορρίψει αὐτό τό αἴτημα πού εἶχε διατυπωθεῖ ἀπό τήν Ο Τ Ο Ε μέ τή πρόσθετη διευκρίνηση ὅτι ἡ "κυβερνητική πολιτική θά ἦταν πολύ πιό ριζοσπαστική ἄν δέν ὑπῆρχε τό ὀξύτατο θέμα τῶν ἀμυντικῶν δαπανῶν". Τό ΚΕΠΕ ἔχει ἐνστερνισθεῖ τήν ἄποψη γιά τιμαριθμική ἀναπροσαρμογή καί ἡ "Ἐκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ Ἀπασχολήσεως καί Ἀμοιβῆς Ἐργασίας περιλαμβάνει πρόταση γιά σύνδεση τῶν ἀμοιβῶν μέ τό τιμάριθμο.

ο/ο

'Ο Σύνδεσμος 'Ελλήνων Βιομηχάνων είναι κατηγορηματικά άντίθετος γιά μιά τέτοια έξέλιξη.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ ΛΑΡΚΟ

Τόν 'Απρίλη τού 1977 συνεχίζεται μέ άπόλυτη έπιτυχία ή πολύμηνη άπεργία στή Λάρκο. 'Η έταιρία πού τό 1975 είχε κέρδη 412 έκατομμύρια ένώ οί έξαγωγές της είχαν ξεπεράσει τό 1,7 δισ. δίνει τή μεγάλη μάχη γιά λογαριασμό τού μεγάλου κεφάλαιου άδιαφορώντας γιά τίς οίκονομικές συνέπειες πού έχουν ξεπεράσει τό 1 δισ. ένώ τό αίτημα τών άπεργών μπορούσε νά ίκανοποιηθεί μέ 12 έκατομμύρια.

'Εκείνο πού τήν ένδιαφέρει είναι νά καμφθεί ή άγωνιστικότητα τών άπεργών καί πρός αύτή τή κατεύθυνση ή συμβολή τής Χωροφυλακής πού έχει πολιορκήσει τή περιοχή είναι άποφασιστική. Μέ διαταγή πού τοιχοκολλήθηκε σ'όλα τά σημεία τού Οίκισμού τής Λάρκο "άπαγορεύεται διά σοβαρούς λόγους δημοσίας τάξεως, άσφαλείας καί κυκλοφορίας πάσα έν ύπαίθρω συγκέντρωση ή όμαδική κυκλοφορία πεζών καί όχημάτων έντός τής περιοχής τών χωρίων οίκισμού ΛΑΡΚΟ, Λαρύμνης, Μαρτίνου καί Μαλεσίνης καί ή πραγματοποίησις πορειών άπό τής ώρας 01.00 μέχρι τής 22.00".

'Η κοινοποίηση έξάλλου έξώδικου τής έταιρίας πρός τούς άπεργούς νά έγκαταλείψουν τά σπίτια πού τούς είχαν παραχωρηθεί είναι ένταγμένη στή γενικώτερη προσπάθεια τρομοκράτησης τών άπεργών. 'Η κυβέρνηση άπό τή μεριά της δραστηριοποιεί τούς μηχανισμούς καταστολής πρός κάθε κατεύθυνση. 'Η έπιστράτευση άπεργών είναι στήν ήμερήσια διάταξη. Τό σωματείο τού Νοσοκομείου Παίδων "'Αγία Σοφία" θά είναι τό πρώτο πάνω στό όποίο θά βρεί έφαρμογή. Θά άκολουθήσει ή Δ Ε Η.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ '77

'Η πρωτομαγιά τού 1977 θά γιορτασθεί στό πεδίο τού "Αρεως, μπροστά άπό τή ΓΣΕΕ, άπό τό 'Εργατικό Κέντρο τής 'Αθήνας, μέ τή συμμετοχή αύτή τή φορά καί τής δημοκρατικής άντιπολίτευσης. Τό ψήφισμα πού έγκρίθηκε άπό τή μεγάλη συγκέντρωση έπεσήμαινε τήν άνάγκη γιά όργανωτική όλοκλήρωση τού συνδ/κού κινήματος μέ έγγραφή τών διαγραμμένων όργανώσεων καί έβαζε μιά σειρά άπό στόχους πού θά βελτίωναν σημαντικά τή θέση τών έργαζομένων. Τό ψήφισμα αύτό μέ άποκλειστική εύθύνη τής ήγετικής όμάδας τού ΚΚΑ δέν ύλοποιήθηκε ποτέ. Οί δυό έπόμενες πρωτομαγιάτικες έκδηλώσεις θά γιορτασθούν χωριστά.

ΕΝΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ - ΓΣΕΕ

'Ο σαφής φιλοκυβερνητικός προσανατολισμός τής ήγετικής όμάδας τής ΓΣΕΕ καί ή διαφαινόμενη πρόθεσή της νά άπομονώσει τή δημοκρατική άντιπολίτευση προκαλούν τήν άντίδραση τών παρατάξεων πού κατηγορούν τή ΓΣΕΕ γιά πατερναλιστική μεταχείριση τού συνδικαλιστικού κινήματος. 'Η ΠΑΣΚΕ χαρακτηρίζει σάν "άπαράδεκτη τή τακτική τής ΓΣΕΕ γιά άπομόνωση τών δημοκρατικών συνδικαλιστών άπό τίς διοικήσεις τών δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών όργανώσεων" καί προειδοποιεί ότι "οί ένέργειες τού κυβερνητικού συνδικαλισμού γιά τή παραπέρα διάσπαση τού κινήματος μέ τή συνεργασία τών συνδικαλιστικών κατά-

./.

λοιπων τῆς χούντας ἐνέχουν θανάσιμους κινδύνους γιά τό συνδικαλιστικό κίνημα. Τό ΑΕΜ ὑποστηρίζει τήν ἀνάγκη γιά συνεργασία" ὅλων τῶν προοδευτικῶν καί δημοκρατικῶν συνδικαλιστικῶν δυνάμεων γιά τή κάθαρση τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος ἀπό τά ἐνσυνείδητα ὄργανα τῆς δικτατορίας .

'Η ΕΣΑΚ καλεῖ τή Διοίκηση τῆς ΓΣΕΕ " νά ἀναθεωρήσει τή στάση της καί νά συμπορευθεῖ μέ τή θέληση τῶν ἐργαζόμενων γιά τή συγκρότηση δημοκρατικοῦ καί ἑνωμένου συνδικαλιστικοῦ κινήματος".

'Η ΓΣΕΕ ἀντιδρᾶ μέ ὀξύτατες ἐπιθέσεις κατηγορώντας τίς παρατάξεις ὅτι εἶναι ὑπεύθυνες γιά τή κομματικοποίηση τοῦ κινήματος. 'Αλλά ἡ ἀπόλυτη ἐξάρτηση τῆς ΓΣΕΕ ἀπό τή Κυβέρνηση τῆς Νέας Δημοκρατίας εἶναι πιά αὐταπόδεικτη καί στό μεταξύ ἰσχυροποιοῦνται οἱ φιλικοί δεσμοί τῆς ἡγετικῆς ὁμάδας πρός τή χουντική πτέρυγα καί ἐδραιώνεται τό χουντοκυβερνητικό μέτωπο.

ΤΟ ΔΟΓΜΑ " ΔΕ ΣΥΖΗΤΩ ΜΕ ΑΠΕΡΓΟΥΣ"

'Η ἀπεργιακή κινητοποίηση τῶν Νοσοκομειακῶν γιατρῶν στά μέσα τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ 1977 προκαλεῖ κυβερνητική ἀδιαλλαξία ἐνῶ οἱ γιατροί κατηγοροῦνται ὅτι μέ τήν ἀδικαιολόγητη ἀπεργία τους θέτουν σέ κίνδυνο τή δημόσια ὑγεία. 'Ανάλογη θέση θά διατυπώσει καί ἡ ΓΣΕΕ χωρίς οὔτε ἡ κυβέρνηση οὔτε ἡ ΓΣΕΕ νά ἐνδιαφερθοῦν γιά τήν ἱκανοποίηση τῶν δίκαιων αἰτημάτων τῶν ἀπεργῶν. Τό δόγμα "δέ συζητῶ μέ ἀπεργούς" πού συστηματικά χρησιμοποιοῦν οἱ κυβερνητικοί ἐκπρόσωποι δδηγεῖ σέ τεχνητό ἀδιέξοδο. Τό ἴδιο ἀδιέξοδο εἶχε προκληθεῖ μέ τήν ἀπεργία τῶν καθηγητῶν. Τό " δέ συζητῶ μέ ἀπεργούς" θά τό συναντήσουμε σέ κάθε μελλοντική κινητοποίηση.

'Η προεκλογική περίοδος γιά τίς Βουλευτικές ἐκλογές πού θά γίνουν τό Νοεμβρη τοῦ 1977 σημαδεύεται ἀπό τίς μεγάλες ἀπεργιακές κινητοποιήσεις τῆς ΔΕΗ, τόν ΟΤΕ, τῆς Κίνησης τῶν Δήμων κ.ἄ. Τά αἰτήματα πού προβάλλονται εἶναι κυρίως οἰκονομικά ἀλλά ἡ κυβέρνηση συνεπής στή σκληρή γραμμή τῆς μονόπλευρης λιτότητας ἀρνεῖται νά τά ἱκανοποιήσει μέ πρόσχημα τίς ἐπικείμενες ἐκλογές.
Τήν ἴδια ἐποχή τά ξένα τραπεζικά μονοπώλια ἐξαπολύουν ἄγριο διωγμό σέ βάρος τῶν συνδικαλιστῶν ἐνῶ ἡ Ο Τ Ο Ε προετοιμάζεται γιά κινητοποίηση. Βασικά αἰτήματα τῶν ἐργαζόμενων εἶναι :

- 'Η μείωση τῶν ἔμμεσων φόρων.πού ἀποτελοῦν τό 75 ο/ο τῆς συνολικῆς φορολογίας καί ἐπιβαρύνουν κυρίως τούς ἐργαζόμενους.
- Καθορισμός ἀφορολόγητου ὅριου ἴσου μέ τό ἐτήσιο εἰσόδημα τοῦ ἀνειδίκευτου ἐργάτη.
- Διεύρυνση καί ἀναμόρφωση τῶν φορολογικῶν ἐκπτώσεων γιά τά οἰκογενειακά βάρη.
- Τιμαριθμική ἀναπροσαρμογή τῶν ἐκπτώσεων.

ΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ DE RIDER

Τό φθινόπωρο τοῦ 1977 φτάνει στήν 'Ελλάδα κλιμάκιο ἐμπειρογνωμόνων τῆς ΕΟΚ πού θά ἀσχοληθεῖ μέ τήν 'Ελληνική οἰκονομική κατάσταση ἐνόψη ἔνταξης στήν ΕΟΚ. Σέ συνέντευξη τύπου πού ἔδωσε τό κλιμάκιο στή Θεσ/νίκη ἐπισημάνθηκε ὅτι ἡ ἐπενδυτική ἀπροθυμία καί ἡ μή εἰσαγωγή ξένων κεφαλαίων ὀφείλεται στίς ἀπαι-

τήσεις τῶν ἐργαζόμενων.

Γιά νά διευκολυνθοῦν οἱ ἐπενδύσεις πρέπει νά ἀνακοπεῖ ὁ ρυθμός αὔξησης τῶν μισθῶν καί τῶν ἡμερομισθίων. Ἡ ΓΣΕΕ ἀπεκάλυψαν οἱ ξένοι ἐμπειρογνώμονες συμφωνεῖ γιά μιά τέτοια ἀνακοπή.

Ἐπρόκειτο γιά τό πιό μεγάλο συνδικαλιστικό σκάνδαλο. Ὁ Πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ Α. Παπανδρέου ἐπέκρινε δριμύτατα αὐτή τή θέση τῆς ΓΣΕΕ καί τή κάλεσε νά παραιτηθεῖ ἄν εὐσταθεῖ ἡ πληροφορία.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 1977

Οἱ πρόωρες ἐκλογές τοῦ 1977 ἦταν μιά προληπτική καί καλοζυγιασμένη κίνηση τῆς ἄρχουσας τάξης πού φανέρωνε:

- Ἀπό τή μιά μεριά τά ἀδιέξοδα καί τήν ἀδυναμία χρησιμοποίησης τῆς περάστιας πλειοψηφίας τῆς Ν.Δ. γιά τό χειρισμό ζωτικῶν γιά τό Ἔθνος καί τό λαό προβλημάτων.

- Ἀπό τήν ἄλλη τή τάση της νά ἀνανεώσει καί νά νομιμοποιήσει ἄμεσα καί χωρίς χρονικές παρατάσεις, τή πολιτική της ἡγεμονία ἀποφεύγοντας πρόσθετες φθορές καί μαζικές ἀμφισβητήσεις. Μέ τό ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν πού ἀναγνωρίζει τό ΠΑΣΟΚ σάν τό μοναδικό φορέα ἀλλαγῆς, τό λαϊκό κίνημα, μέ τήν δριοθέτηση τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων καί τήν ἀποκρυστάλλωση τῶν πολιτικῶν του φορέων, γιά πρώτη φορά μετά τόν ἐμφύλιο, θεμελιώνει σταθερά τήν ἐναλλαχτική λύση ἐξουσίας, ταυτισμένη μέ τόν ἀγώνα γιά Ἐθνική Ἀνεξαρτησία, Λαϊκή Κυριαρχία καί Σοσιαλιστικό Μετασχηματισμό.

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟ-ΣΥΝΔ/ΚΑ - ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ - ΑΝΕΡΓΙΑ

Τό μισθολογικό, τά συνδικαλιστικά δικαιώματα, οἱ ἀπολύσεις καί ἡ ἀπειλούμενη ἀνεργία εἶναι μερικά ἀπό τά προβλήματα ἡ ὀξύτητα τῶν ὁποίων ἔχει προκαλέσει ἀναταραχή στούς ἐργαζόμενους καί ἀνησυχία στή κυβέρνηση γιά τή διαγραφόμενη προοπτική ἔντονων διεκδικητικῶν ἀγώνων. Σέ σχέση μέ τή νέα Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. ἡ δημοκρατική ἀντιπολίτευση τοῦ Ε.Κ.Α. ἔχει διατυπώσει τήν ἄποψη ὅτι τό ποσοστό αὔξησης πού θά πρέπει νά διεκδικηθεῖ δέ θά πρέπει νά εἶναι μικρότερο τοῦ 30ο/ο. Ἡ πλειοψηφία τῆς Διοίκησης χωρίς νά ἀποκρούσει τήν ἐπιχειρηματολογία τῶν δημοκρατικῶν μελῶν τοῦ Ε Κ Α ἀποφασίζει νά διεκδικήσει ποσοστό 25ο/ο. Θά ἀναλάβει μάλιστα τή δέσμευση, προγραμματίζοντας τριῶρη στάση ἐργασίας καί 24ωρη πανελλαδική ἀπεργία, νά τό διεκδικήσει ἀγωνιστικά. Ἡ διαδικασία τῶν διαπραγματεύσεων πού θά ἀκολουθηθεῖ ἀποτελώντας τό πρῶτο μέρος ἑνός κανόγουστου σενάριου θά ὁδηγήσει σέ τεχνητά ἀδιέξοδα καί τό Διαιτητικό Δικαστήριο εἶναι ἐκεῖνο πού θά καθορίσει τό ποσοστό τῆς αὔξησης ἐναρμονίζοντάς το μέ τήν εἰσοδηματική πολιτική τῆς κυβέρνησης τῆς Νέας Δημοκρατίας. Τό ποσοστό πού θά δοθεῖ τελικά εἶναι 15ο/ο ἀπό 1/2/78 καί 7ο/ο ἀπό 1/7 τοῦ ἴδιου χρόνου. Φυσικά δέν εἶναι δυνατό ἰδιαίτερα μέ τή μορφή πού δίνεται νά ἀντιμετωπίσει τό μισθολογικό πρόβλημα πού ὀξύνεται συνέχεια. Ἡ 24ωρη προειδοποιητική ἀπεργία πού τό ΕΚΑ εἶχε ἀποφασίσει δέ θά γίνει ποτέ. Ἡ ἡγετική του ὁμάδα ἐξάντλησε τήν ἀγωνιστικότητά της σέ μιά τριῶρη στάση διαμαρτυρίας. Ἐδῶ θά πρέπει νά διευκρινισθεῖ ὅτι οἱ ἀμειβόμενοι μέ τά κατώτατα ὅρια δέ ξεπερνοῦν τό 10ο/ο τοῦ συνολικοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ. Τό 90ο/ο

./.

καλύπτεται ἀπό κλαδικές συμβάσεις. Ἡ ἀποδέσμευση τῶν κλαδικῶν συμβάσεων θά ἔχει σάν συνέπεια τήν ἀγωνιστική δραστηριοποίηση τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων τῆς Κοινῆς Ὠφέλειας καί τῶν Τραπεζῶν οἱ ὁποῖες ἀπορρίπτουν τή θεωρία "περί ὑψηλομίσθων" καί ἀρνοῦνται νά δεχθοῦν συνέχιση τῆς πολιτικῆς τῆς μονόπλευρης λιτότητας.

Η ΔΙΑΣΠΑΣΤΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΣΑΚ

Σ'αὐτές τίς κρίσιμες στιγμές δεκάδες χιλιάδες ἐργαζόμενοι συσπειρώνονται γύρω ἀπό τή Κοινή Ὠφέλεια καί τίς Τράπεζες γιά τή μάχη τῶν αὐξήσεων. Τά ἐργοστασιακά σωματεῖα, πού δέχονται ἄγρια ἐπίθεση ἐνάντια στά συνδικαλιστικά τους δικαιώματα, συμπαρατάσσονται ἐπίσης. Οἱ προοπτικές εἶναι καλές. Ἡ κυβέρνηση δέ κρύβει τήν ἀνησυχία της. Ὅμως στό μεταξύ ἔχει πέσει ὁ σπόρος τῆς διάσπασης. Ἡ ΕΣΑΚ αἰφνιδιάζει δυσάρεστα τό προοδευτικό συνδικαλιστικό κίνημα μέ τήν ἐξαγγελία μιᾶς ἀπεργίας πού ἔχει ὁρισθεῖ γιά τίς 26 Γενάρη 1978. Φορέας τῆς ἀπεργίας εἶναι τά " 70 σωματεῖα ". Ἡ συσπείρωση αὐτή νέα καί χωρίς οὐσιαστικά νά ἀνταποκρίνεται στό τίτλο της ἀποτελεῖ τή πρώτη προσπάθεια ἀντιπαράθεσης στή συντονιστική Κοινῆς Ὠφέλειας - Τραπεζῶν -'Εργοστασιακῶν Σωματείων πού ἔχει καταξιωθεῖ στή συνείδηση τῶν ἐργαζόμενων γιά τό μεγαλειώδη ἀγώνα της ἐνάντια στό 330 τό Μάη τοῦ 1976.

Ἡ ἀπεργία τῶν " 70 " θά ἐξελιχθεῖ σέ φιάσκο καί θά δώσει τήν εὐκαιρία στή κυβέρνηση νά ὀργανώσει τήν ἀντεπίθεσή της. Ἡ ἀποπροσανατολιστική ἀντίθεση πού στή πιό κρίσιμη φάση τῆς διεκδικητικῆς προσπάθειας ἔβαλε ἡ ΕΣΑΚ θά κλιμακωθεῖ. Τή Ιη Μάρτη θά πραγματοποιηθοῦν δύο χωριστές συγκεντρώσεις στήν Ἀθήνα. Τό "70" στό θέατρο Ἀκροπόλ καί ἡ Κοινή Ὠφέλεια - Τράπεζες-'Εργοστασιακά Σωματεῖα πού πραγματοποίησαν μιά ἐντυπωσιακή σέ ὄγκο καί παλμό συγκέντρωση στό θέατρο Ἀλάμπρα. Ὅμως ἡ ὑπόθεση ἔχει κριθεῖ. Ἡ στεῖρα ἐμμονή τῆς ΕΣΑΚ σέ μιά τακτική τετελεσμένων ἔχει ὁδηγήσει στή διάσπαση καί τήν ἐπιβολή τῆς κυβερνητικῆς εἰσοδηματικῆς πολιτικῆς.

Η ΓΣΕΕ ΠΡΟΩΘΕΙ ΤΗ ΠΟΛΩΣΗ

Ὁ Ἰούνης τοῦ 1978 συμπίπτει μέ τή νέα "γραμμή" πού ἡ ἡγετική ὁμάδα τῆς ΓΣΕΕ προωθεῖ στό συνδικαλιστικό κίνημα. Ἡ γραμμή αὐτή ἀποσκοπεῖ στήν πρόκληση τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων καί τήν ἐπιβολή τῶν " ἀντικειμενικῶν " προϋποθέσεων γιά τόν ἰδεολογικό καί ὀργανωτικό διαχωρισμό τοῦ κινήματος. Πρόσχημα γιά τήν, ἐπιλεγμένη ἀπό τήν ἡγετική ὁμάδα τῆς ΓΣΕΕ, ρήξη θά ἀποτελέσει ἡ ἄρνηση μαζικῶν ὀργανώσεων ('Εργατικῶν Κέντρων -'Ομοσπονδιῶν) νά ἐπικυρώσουν τή συμβιβαστική πολιτική της σέ σχέση μέ τό γιορτασμό τῆς Πρωτομαγιᾶς. Οἱ συνδικαλιστικές ὀργανώσεις καλοῦνται τώρα σέ ἀπολογία καί ἀπειλοῦνται μέ διαγραφή ἐνῶ ἡ ἀπειλή τοῦ ὀργανωτικοῦ χάους ἐνισχύεται ἀπό τήν "κατ'ἐπιλογήν" ἐγγραφή σωματείων μέ φιλοκυβερνητικό προσανατολισμό στή δύναμη τοῦ 'Εργατικοῦ Κέντρου τῆς Ἀθήνας.

Τό ἐνδεχόμενο τῆς διαγραφῆς τῶν παραπάνω ὀργανώσεων σέ συνδυασμό μέ τήν " κατ'ἐπιλογήν "ἐγγραφή καί τήν αἰφνιδιαστική προκήρυξη μιᾶς σειρᾶς ἀπό συνέδρια πού πραγματοποιηθήκανε/μέ ἀντιδημοκρατικά καταστατικά καί πλειοφηφικό εἶναι ξεκάθαρο ὅτι ἀποσκοποῦν στήν ἐκπαραθύρωση τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων καί τή

./.

δϊαιώνιση τῆς κυριαρχίας τοῦ Κυβερνητικοῦ συνδικαλισμοῦ.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΓΣΕΕ

Τή Ιη Σεπτέμβρη Ι978 τό Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα (ΠΑΣΟΚ) μέ ἀφορμή τή σύγκληση τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς ΓΣΕΕ πού ἐπιβεβαιώνει τήν ὑποψία γιά ἔκτακτο συνέδριο ἐπισημαίνει ὅτι "ἡ κυβέρνηση πιστή στή ταξική της τοποθέτηση μεθοδεύει ἔκτακτο συνέδριο στηριζόμενη στούς χουντικούς καί τούς ἐλεγχόμενους ἀπό τήν ἴδια συνδικαλιστές προχωρώντας σ' ἕνα ἀκόμα ἀντεργατικό καί ἀντιλαϊκό μέτρο".

Ἡ πρόταση τῆς ἡγετικῆς ὁμάδας γιά "συμπεφωνημένη λύση"πού θά διατηροῦσε τούς συσχετισμούς τοῦ Ι978 χωρίς νά ἀμφισβητεῖ τή κυβερνητική κυριαρχία προκάλεσε τήν ἄμεση ἀντίδραση τῆς ΠΑΣΚΕ πού δήλωσε ὅτι "ἀπορρίπτει τίς προτάσεις πού διατυπώθηκαν μέ διάφορους τρόπους ἀπό τήν ἡγετική ὁμάδα τῆς ΓΣΕΕ γιατί εἶναι ἐνάντια στή θέληση τῶν ἐργαζόμενων καί ὑπηρετοῦν μόνο τά συμφέροντα τῆς κυβέρνησης καί τῶν μονοπωλίων". Γιά τή δημοκρατική ἀντιπολίτευση ἕνα ἔκτακτο συνέδριο θά εἶχε νόημα καί θά χαρακτηριζόταν θετικό κάτω ἀπό μιά σειρά θεμελιακές προϋποθέσεις. Οἱ προϋποθέσεις αὐτές ἦταν οἱ παρακάτω:

- Τροποποίηση καταστατικῶν καί καθιέρωση τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς σά πάγιου ἐκλογικοῦ συστήματος.
- Ἐγγραφή ὅλων τῶν ὀργανώσεων στή δύναμη τῶν Ὁμοσπονδιῶν τῶν Ἐργατικῶν Κέντρων καί τή ΓΣΕΕ.
- Ἐπεξεργασία προγράμματος ἄμμεσων καί μακροπρόθεσμων διεκδικήσεων.

Τό Γενικό Συμβούλιο τέλειωσε τίς ἐργασίες του μέσα σέ κλίμα ἀντεγκλήσεων καί βιαιοπραγιῶν πού προκάλεσε ἡ "σκληρή πτέρυγα" τῆς χουντοκυβερνητικῆς συμπαράταξης. Ἀνάμεσα στίς ἄλλες "ἀποφάσεις" ἦταν καί ἐκείνη γιά ἔκτακτο συνέδριο. Ἡ ὁλομέλεια τῆς ΓΣΕΕ πού θά ἐπραγματοποιεῖτο ἀμέσως μετά θά καθόριζε τίς ἡμερομηνίες 8-Ι2 Νοέμβρη Ι978 σάν ἡμέρες σύγκλησής του.

Ἡ προκλητική ἐν τῷ μεταξύ ἀγνόηση τῶν προτάσεων τῆς δημοκρατικῆς ἀντιπολίτευσης καί ἡ προκήρυξη τοῦ ἔκτακτου συνέδριου προκαλεῖ τίς ἔντονες ἀντιδράσεις τῶν Ἑλλήνων ἐργαζόμενων πού ἐκφράζουν μέ κινητοποιήσεις συγκεντρώσεις καί συνελεύσεις τήν ἔντονη ἀντίθεσή τους. Ἡ πανεργατική συγκέντρωση στήν Ἀθήνα ἦταν ἡ μεγαλύτερη στά πλαίσια αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων.

Τό Ι9ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ (ΕΚΤΑΚΤΟ)

Ἀπό τίς 8 - Ι2 Νοέμβρη Ι978 θά παιχτεῖ στή Καλαμάτα ἡ τελευταία, γιά τή περίοδο αὐτή, σκηνή τοῦ Ἑλληνικοῦ συνδικαλιστικοῦ δράματος. Οἱ προσπάθειες τῆς ἡγετικῆς ὁμάδας νά ἐγκλωβίσει τή δημοκρατική ἀντιπολίτευση καί νά ἐξασφαλίσει τή συμβολική συμμετοχή της στή καινούργια διοίκηση εἶχαν ἀποτύχει. Ἡ δημοκρατική ἀντιπολίτευση εἶχε ἐκτιμήσει καί πολύ σωστά ὅτι πίσω ἀπό τό ἐκβιαστικό φευτοδίλημμα "Μετριοπαθεῖς - χουντικοί " κρυβόταν τό περίτεχνο κυβερνητικό σχέδιο γιά ἐδραίωση τοῦ κυβερνητικοῦ συνδικαλισμοῦ καί νομιμοποίησή του στούς κύκλους τῆς ΕΟΚ, νομιμοποίηση πού θά ἐξασφάλιζε μόνο ἡ συμμετοχή τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων." Ἀπό τή στιγμή (ἔλεγε ἡ δήλωση τῆς δημοκρατικῆς ἀντιπολίτευσης πού διαβάστηκε μέ τήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου)

./.

πού θεωροῦμε τή συντριπτική πλειοφηφία τῶν συνέδρων, προϊόν νόθευσης τῆς θέλησης τῶν ἐργαζόμένων θά ἦταν ὀξύμωρο νά νομιμοπαιήσουμε μέ τή συμμετοχή μας, ἐκ τῶν προτέρων νοθευμένες ἐκλογικές διαδικασίες καί νά στηρίξουμε τήν ἐκλογή μας ὄχι στίς πραγματικές μας δυνάμεις, ἀλλά σέ εἰδικά κατευθυνόμενους χουντοκυβερνητικούς ψήφους". Ἡ δημοκρατική ἀντιπολίτευση ἀπέσχε ἀπό τίς διαδικασίες ἐκλογῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καταψήφισε τό διοικητικό ἀπολογισμό καί τό προϋπολογισμό καί ἀπέσχε ἐπίσης ἀπό τή διαδικασία ἐκλογῆς διοίκησης. Ἡ πόλωση πού ἐκπορεύτηκε ἀπό τό προεδρεῖο τοῦ συνέδριου σφυρηλάτησε τή καινούργια χουντοκυβερνητική "Ἐθνική Ἑνότητα " κάί ἐξασφάλισε τή μαυρομετωπική σύνθεση τῆς σημερινῆς διοίκησης.

Τό συνέδριο τοῦ ΕΚΑ πού θά γινόταν δύο μῆνες μετά ἀποτελῶντας "ἀκριβές ἀντίγραφο " τοῦ συνέδριου τῆς ΓΣΕΕ θά εἶχε ἀκριβῶς τά ἴδια ἀποτελέσματα. Καί τό πρῶτο ὅμως καί τό δεύτερο θά ἔδιναν τήν εὐκαιρία στή ΠΑΣΚΕ νά ἐπιβεβαιώσει τό πρωτοποριακό της χαρακτῆρα καί νά κατακτήσει τή καθιέρωσή της δικαιώνοντας τή πρόβλεψη πού εἶχε γίνει τό Σεπτέμβρη τοῦ 1975 ὅταν κυκλοφοροῦσε ἡ ἱδρυτική της διακήρυξη.-